75STE JAARGANG No. 9712 WOENSDAG 8 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Ook Eerste Kamer keurt garantie voor leningen Ned. Antillen goed

Door uitvoering der plannen zal kredietwaardigheid van Antilliaans rijksdeel worden vergroot

Den Haag. — De eerste kamer heeft het ontwerp van wet inzake verlening van garantie voor door de Ned. Antillen te sluiten leningen zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd. Tevoren had de heer Algera (AR) betoogd, dat een verbreding van de basis der welvaart voor Curaçao en Aruba noodzakelijk is. Men zal moeten komen tot een caraibische samenwerking, die meer omvat dan de Ned. Antillen.

Spr. verklaarde zich bereid voor het ontwerp te stemmen. Dit ontwerp moet z.i. in ruim verband worden gezien. Het geldt hier een eerste poging om onderlinge bijstand te organiseren, waarvan sprake is in het statuut. Het is meer dan een zakelijke aangelegenheid. Het is een zaak van trouw en daarom zou zijn fractie voor het ontwerp stemmen.

De heer Rijers (CH) zei, dat hij er de voorkeur aan zou hebben gegeven als in het ontwerp de garantieverklaring was gebonden aan met name genoemde projecten. Z.i. zou het voorkeur hebben verdiend als Nederlands kapitaal was verstrekt.

De projecten besprekend vroeg spreker o.a. met betrekking tot het waterleidingbedrijf Aruba of de investeringskosten van het oude bedrijf geheel zijn afgeschreven.

Ondanks bezwaren zou sprekers fractie haar stem aan het ontwerp niet onthouden.

De heer de Wilde (VVD) zei van oordeel te zijn, dat de landsregering uitsluitend heeft te oordelen over de projecten. Zijn fractie gaat ervan uit, dat welwillendheid moet worden betracht ten opzichte van het verzoek en de grootst mogelijke terughoudendheid in acht moet worden genomen bij de beoordeling der projecten op hun economisch nut.

De heer de Wilde zei zich af te vragen waarom Nederland 1% rente schenkt, als de minister meent, dat de dienst van lening kan worden gedragen. De zin van deze subsidiepolitiek ontgaat hem te enenmale. De terugwerkende kracht, welke aan de garantie wordt verleend acht hij een vreemde constructie.

De heer de Dreu (ARB) merkte op, dat dit de eerste gelegenheid is, waarbij Nederland kan tonen, dat hier ernstig wordt genomen de bepaling in het statuut omtrent het verlenen van hulp en bijstand door de drie rijksdelen.

De plannen zijn z.i. serieus voorbereid. Hij deelt de mening dat de kosten ervan kunnen worden gedragen. De uitvoering der plannen zal de credietwaardigheid der Nederlandse Antillen verstevigen.

Sprekers fractie zou haar steun aan het ontwerp geven.

De heer Kropman (KVP) verklaarde dat ook zijn fractie voor het ontwerp zou stemmen, niet het minst om daardoor het bewijs te leveren van geloof in de hechte band tussen de rijksdelen en om te tonen dat het haar ernst is hulp en bijstand te verlenen als deze worden gevraagd. Hij vroeg nog enige inlichtingen.

De minister van zaken overzee, de heer Helders, verklaarde met belangstelling te hebben gehoord, dat alle sprekers artikel 36 van het statuut waar willen maken. Dat zal ook op de Antillen en in Suriname met voldoening worden vernomen.

De kwestie van ruimere samenwerking in het Caraibische gebied heeft de aandacht. Wat de plannen aangaat zei spreker het er mede eens te zijn, dat de verantwoordelijkheid daarvoor berust bij de Ned. Antillen. De gelden zullen zeker niet gebruikt worden voor andere plannen dan de beoogde projecten, maar spreker zei de gedachtengang van de heer Reijers ter zake te kunnen begrijpen. Het is de bedoeling de garantie te doen gelden voor lang lopende leningen, dus niet voor kasgeldleningen.

De regering heeft ten aanzien van de betalingscapaciteit der Ned. Antillen gekeken naar de budgettaire positie. Die is alleszins gezond. Waarom nu die 1%? In dit verband merkte spreker op, dat de plannen gemaakt zijn in een periode, dat de rentestand 3½% was. Inmiddels is deze gestegen tot 5½%. Dat was een tegenvaller en toen is gevraagd of Nederland daarin een steun wilde verlenen. Zo is men tot die 1% gekomen, waardoor ieder de helft van de tegenvaller nam.

Spreker merkte op, dat de terugwerkende kracht tot 1 september 1957 bij de behandeling in de tweede kamer eigenlijk uit het ontwerp had kunnen worden genomen, omdat die bepaling geen praktische betekenis meer heeft.

De kredietwaardigheid der Nederlandse Antillen zal ook naar sprekers oordeel zeker worden verhoogd door de uitvoering der plannen. Er ligt een verruiming van de werkgelegenheid in opgesloten.

Spreker deelde mede, dat er geen onafgeschreven deel van de investeringen in het oude waterleidingbedrijf Aruba is.

Het nieuwe bedrijf wordt deswege dus niet belast.

Nadat de heer de Wilde (VVD) nog enige opmerkingen had gemaakt werd het ontwerp zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Geen ontmoeting tussen MacMillan en Soekarno

Deel van Indonesische bevolking voedt zich met veldmuizen

Nieuw Delhi. — Het is nu zeker, dat er geen ontmoeting zal zijn tussen de Britse Premier Macmillan en de Indonesische president Soekarno tijdens het bezoek van hen beiden aan Nieuw Delhi in het begin van Januari — aldus werd van betrouwbare zijde vernomen.

President Soekarno, die op 7 januari in de hoofdstad van India wordt verwacht, zal weer op 9 januari vertrekken, in plaats van op de 11e, zoals oorspronkelijk de bedoeling was. Premier Macmillan zal in de loop van de 8e aankomen en des middags rust houden.

Dit sluit echter niet de mogelijkheid uit, dat de situatie in Indonesië ter sprake zal worden gebracht tijdens het onderhoud, dat premier Macmillan met premier Nehru zal hebben.

Verzet in Celebes?

De militaire woordvoerder in Djakarta, majoor Harsono, heeft verklaard, dat de legerleiding geen officiële rapporten heeft ontvangen over berichten, als zouden gehele pelotons van het leger en een groot aantal burgers in verzet zijn gekomen tegen het plaatselijke militaire bestuur in Noord- en Midden-Celebes. In deze berichten was gemeld, dat 2000 mensen, waaronder burgerlijke ambtenaren en militairen in Midden-Celebes hun woonplaatsen hadden verlaten om gewapende tegenstand te bieden aan de plaatselijke autoriteiten, die deel uitmaken van de zogenaamde „Permesta-beweging". Deze beweging onttrok zich in maart jl. aan het gezag der centrale regering en staat onder leiding van de voormalige militaire commandant van Oost-Indonesië luitenant-kolonel Ventje Sumual.

Het dagblad „Pedoman Rakjat" in Makassar had gemeld, dat groepen jongelieden hun woonplaatsen zouden hebben verlaten, naar verluidt uit protest tegen het feit, dat de centrale regering nog steeds geen autonomie heeft verleend aan Midden-Celebes. Het blad voegde hieraan toe, dat Midden- en Noord-Celebes op het ogenblik een provincie vormen.

In officiële kringen in Makassar werd verklaard, dat over een en ander uit Midden-Celebes geen officiële berichten zijn ontvangen.

Dreigende hongersnood

Op zijn bijeenkomst met de pers, waarin hij enige mededelingen deed over de Indonesische wapenaankopen, heeft de Indonesische minister van Buitenlandse Zaken, Subandrio, ook enige mededelingen gedaan over de voedingstoestand in Indonesië. De internationale stappen, die Indonesië thans onderneemt, zo zeide hij, geschieden tegen de achtergrond van een nijpend tekort aan rijst in het binnenland. Sociale verzorgers hebben bekend gemaakt, dat in sommige delen van Midden-Java, ongeveer 80.000 mensen te lijden hebben onder een tekort aan voedsel. Het betreft hier streken, waar ook in het verleden veelal voedselnood heeft geheerst.

De minister voor Sociale Zaken deelde op deze persbijeenkomst nog mede, dat in sommige distrikten een deel van de bevolking zich voedt met veldmuizen. Het militaire bestuur in Midden-Java heeft bekend gemaakt, dat in deze streken 10.000 ton rijst zal worden ingevoerd.

Vlootschouw tijdens bezoek van Prinses BEATRIX

Willemstad. — Ter gelegenheid van het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix zal er op het Spaanse Water een massale vlootschouw voor onze Koninklijke gast worden gehouden. Heel varend Curaçao wordt hierbij verwacht. Deze manifestatie zal plaatsvinden op woensdagmiddag 5 februari a.s. De organisatie van deze vlootschouw is door het Werkcomité ter voorbereiding van het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix in handen gelegd van de Zeilclub Asiento.

In verband met de omvangrijke organisatie en het treffen van de nodige voorbereidingen worden deelnemers verzocht zich zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval vóór woensdag 15 januari a.s. op te geven onder vermelding van het type boot en de afmetingen.

Getracht zal worden een programma samen te stellen voor zeiljachten, motorboten en waterskieën.

Onder verwijzing naar de advertentie in dit blad vermelden wij nog, dat opgave voor deelneming kan geschieden bij de Sekretaresse van Zeilclub Asiento — Mej. A. J. Schaller — telefoon 9-3147 (alleen onder kantooruren).

Nederland ontving meer dan een miljoen toeristen in negen maanden

's-Gravenhage. — Voor het eerst in de geschiedenis van het vreemdelingenverkeer borg Nederland in negen maanden tijds meer dan een miljoen toeristen binnen de landsgrenzen. Volgens gegevens van het CBS werden van januari tot en met september 1957 meer dan een miljoen buitenlandse bezoekers, met Duitsers, Engelsen en Amerikanen voorop, in de gastenboeken van hotels en pensions geregistreerd. Behalve de drie genoemde categorieën bezoekers liep het aantal Franse toeristen opnieuw omhoog. Het bezoek van belgen zweden en geallieerde verlofgangers uit West-Duitsland daarentegen is teruggelopen, hetgeen door de A.N.V.V. ten zeerste wordt betreurd.

Groot aantal arrestaties in VENEZUELA

Bogotá. — Naar in Bogotá bekend werd zijn na de jongste mislukte opstand in Venezuela bijna drie duizend burgers, officieren en soldaten in hechtenis genomen. Onder hen bevond zich ook de directeur van het dagblad „La Religion", pater Capellin. De positie van de pers in Venezuela werd zeer hachelijk genoemd.

KNSM laat zestienmijls motorvrachtschip bouwen

Amsterdam. — De Koninklijke Nederlandse Stoombootmij. N.V. te Amsterdam heeft opdracht gegeven voor de bouw van een zestienmijls motorvrachtschip met een draagvermogen van ca 7000 ton (7500 kubiek). Dit schip is besteld bij de N.V. Scheepsbouwwerf gebr. Pot te Bolnes bij Rotterdam.

De motor zal worden geleverd door de N.V. Koninklijke Machinefabriek gebr. Stork en Co. te Hengelo (O).

Israelische stoker door Egypte in vrijheid gesteld

Jeruzalem. — De Israelische stoker Michael Zerner, die 3 november in Alexandrië van een Nederlands schip is gehaald, is door de Egyptische autoriteiten in vrijheid gesteld en per vliegtuig naar Nederland vertrokken.

Politieke waarnemers zijn van mening dat de vrijlating het gevolg is van de besprekingen die Hammarskjoeld onlangs met Nasser heeft gevoerd.

Hoe bij het begin van het nieuwe jaar de verkeersagenten in Rome verwend worden, blijkt wel uit deze foto, waaruit men wel kan zien, dat de Italianen niet karig met hun cadeau's zijn, wanneer zij iemand een goed hart toedragen.

NOORD-EUROPA door hevige stormen geteisterd

Den Haag. — Hevige stormen, te water en op het land waardoor sneeuw jachten ontstonden, hebben Noord-Europa gisteren getroffen. Voor de Nederlandse kust is een coaster vergaan. Dit werd in de namiddag door Reuter gemeld. Volgens nog onbevestigde berichten is dit schip de Nederlandse „Capella". Er zijn twee lijken aangespoeld.

Drie andere schepen meldden dat zij in nood verkeerden voor de Nederlandse kust. Een van deze vaartuigen, het Franse vrachtschip „Crozon" kon door een Nederlands schip worden binnengesleept.

De stormwinden joegen door Nederland en bereikten de Scandinavische landen, waar de eerste zware sneeuwval in Noorwegen en Zweden veroorzaakt werd. Verbindingen en spoorwegen ondervinden in deze twee landen grote hinder.

Frankrijk had eveneens stormen en grote sneeuwval in de Alpen. Bovendien hadden de valleien last van langdurige regen.

In het noordoostelijk deel van Zwitwerden winden van meer dan 100 mijl per uur gesignaleerd, die electriciteitsdraden deden afknappen en het geëlektrificeerd baanvak oponthoud bezorgden.

In het noordostelijk deel van Zwitserland werden honderden lichtmasten en telegraafpalen uit de grond getrokken, waardoor hele gebieden zonder licht zijn komen te zitten. Periodieke lawines in andere delen van dit land versperden op talrijke plaatsen het verkeer.

Morgen „State of the Union"

Washington. — Het Amerikaanse congres, die dinsdag in nieuwe zitting was bijeengekomen werd na korte tijd verdaagd tot morgen. Dan zal president Eisenhower zijn jaarlijkse boodschap over "de toestand van de Unie" voorlezen.

Tevoren had de president vergaderd met de republikeinse leiders, nadat hij een kerkdienst had bijgewoond waar gebeden is voor de vrede.

Ook de democratishe senatoren zijn bijeengeweest. Hun leider, Lyndon Johnson, zei dat het congres snel besluiten moet nemen over de ruimteplannen. "Er is iets dat belangrijker is dan het uiteindelijke positie — de positie van waaruit de aarde volkomen kan worden beheerst. Deze ligt ergens in de ruimte".

Muenchen. — Heinrich Hoffmann, die Hitlers persoonlijke fotograaf is geweest, is op 72-jarige leeftijd in Muenchen overleden.

Een zo goed als uitverkocht Roxy-theater was gisteravond getuige van het optreden van de ballet-groep Janine Charrat. Close-up van een der balletten.

★★★ Cultuur in Suriname en de Ned. Antillen

Ter gelegenheid van het tweede lustrum van het Cultureel Centrum Suriname is onder redaktie van Lou Lichtveld een gedenkboek uitgegeven, dat een groot aantal aspecten van het culturele leven in ons zusterrijksdeel behandelt. Het boek is buitengewoon instructief en bezit vooral daarom zoveel waarde, omdat daarin de problemen, welke verband houden met de culturele „bewustwording" buitengewoon eerlijk en openhartig worden behandeld.

Het is Gevolmachtigd minister R. H. Pos, die de zaak al aanstonds duidelijk stelt, wanneer hij als eerste van een zestal schrijvers, het onderwerp „Culturele Betrekkingen" aan een nader onderzoek onderwerpt. Hij schrijft als volgt:

„Wanneer men spreekt over het onderhouden van culturele betrekkingen, denkt men aan een uitwisseling van nationale culturele waarden. Dit is een moeilijk onderwerp ten opzichte van Suriname.

De Surinaamse samenleving vormt nog geen culturele eenheid. Zij bestaat uit verschillende culturele groepen, binnen welke weer onderscheidingen voorkomen. Bij een culturele prestatie van een Surinamer rijst daarom de vraag, of deze als een nationale expressie kan worden beschouwd. Voorts eist uitwisseling van nationale waarden de beschikking over een voorraad culturele produkten en een aantal exécutanten, waaruit geregeld enige naar het andere land kunnen worden gezonden. Het culturele leven in de kleine Surinaamse gemeenschap heeft niet het stadium van ontwikkeling en organisatie bereikt, waarin dit mogelijk is. Surinaamse kunstuitingen, die aan culturele centra kunnen worden aangeboden, zullen voorbereiding behoeven en voorlopig zeldzaam blijven."

De heer Pos stelt hier met grote nuchterheid een aantal feiten vast, die hen, die zich inspannen, hun land ook cultureel op voet van gelijkwaardigheid met andere volken te brengen, bij het eerste horen niet bemoedigend in de oren moeten klinken. Maar zij, die realiteitszin bezitten — en dat zijn er gelukkig zeer velen — zullen begrijpen, dat men de moed moet kunnen opbrengen om de zaken te zien en te zeggen, zoals zij zijn, alvorens over te gaan tot het bewerken van de voedingsbodem voor een eigen nationale cultuur. Het heeft immers geen enkele zin op luchtkastelen te bouwen en conclusies te trekken uit praemissen, die iedere grond in de werkelijkheid missen. Het is nu juist deze zin voor de werkelijkheid en deze warsheid van ieder chauvinisme, waardoor dit gedenkboek over de culturele activiteit in Suriname zo sympathiek aandoet, en waardoor men na het waarschuwende woord van dr Pos, met des te meer interesse zich verdiept in de culturele prestaties, die dit land ondanks alle moeilijkheden, toch nog weet te leveren.

Het is de Antilliaan Henk Dennert, die in zijn bijdrage over de mogelijkheden van culturele betrekkingen tussen Suriname en de Nederlandse Antillen langs een andere weg tot een soortgelijke constatering van feiten komt. Hij acht het voorshands niet mogelijk, dat de overheid zich met het aanknopen van culturele betrekkingen met Suriname bezig houdt, omdat zij voorlopig de handen vol heeft met een groot aantal interne problemen, die op een geheel ander vlak liggen. Dennert doet daarom de suggestie, dat particuliere instanties een begin met deze uitwisseling zullen maken en hij geeft daarbij voorbeelden op welke wijze zulks het best zou kunnen geschieden. Daarbij neemt hij het begrip cultuur wel zeer breed, want hij laat ook de sportuitwisseling daaronder vallen.

Voor het overige bepaalt hij zich tot samenwerking van de R.V.D.'s, het uitzenden van transcriptieprogramma's, het samenstellen van een Antilliaanse stand op de Surinaamse Jaarbeurs en het wijden van bijzondere aandacht aan Suriname in de aardrijkskundelessen op de scholen.

Hij spreekt niet over het uit-

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

zenden van dansers, zangers en musici, die in staat zijn het Antilliaans eigene uit te beelden. Er ook niet over de mogelijkheid een dichter-declamator als Elis Juliana een tournee door Suriname te laten maken, of mensen als Tip Marugg, Pierre Laufer, enz. voordrachten en lezingen te doen houden. Wellicht acht hij het daarvoor nog te vroeg? In ieder geval moeten deze dingen, wanneer zij ondernomen worden, ook slagen, anders doen zij meer kwaad dan goed.

Dennert is in wezen even voorzichtig als dr Pos, die van opvatting is, dat het hier gaat „om landen, die over een beperkte hoeveelheid culturele prestaties welke kunnen worden uitgewisseld, beschikken. De culturele aanraking zal voornamelijk moeten bestaan in een uitwisseling van gedachten en het aan elkaar uiteenzetten van pogingen, om zodoende elkaar te helpen bij het bepalen van een te volgen richting, te midden van een ontwikkeling, waarvan de lijnen zich nog niet duidelijk aftekenen."

De grote waarde van het gedenkboek ligt dus hierin, dat de schrijvers, die er een bijdrage voor leverden, met beide benen op de grond staan en zoveel waardering hebben voor het reeds bereikte culturele peil van hun land, dat zij het niet nodig achten de zaken op te smukken en mooier voor te stellen dan zij in werkelijkheid zijn.

Vandalisme

Willemstad. — Een zekere B. deed gisteren aangifte dat men zijn broek, die in het kleedlokaal van de ambachtsschool hing, in stukken had gesneden.

Diefstal

Willemstad. — Een 14 jarige jongen M. werd aan het bureau gebracht, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal van twee portemonnaies met inhoud uit een kleedhok op Cas Chiquito.

Aanrijdingen

Willemstad. — Gisteren vonden er 5 aanrijdingen plaats waarvan de schade varieerde van fl. 200.— tot fl. 2000.—.

Op de Jan Noorduynweg vond een ernstige ongeluk plaats doordat de bestuurder van een busje teveel naar links reed, waardoor een pick-up die van de tegengestelde richting kwam, met bovengenoemd busje in botsing kwam. De chauffeur van het busje werd in ernstige toestand naar het hospitaal vervoerd. Hij liep een gecompliceerde beenbreuk op, enkele gebroken ribben, enkele vleeswonden en een shock.

AGENDA

West-End:
„Attack" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia.
„The floating Dutchman" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy.
„Tarzan's desert mystery" om 7 en 9 uur.

Caribe.
„No me olvides nunca" om 8 uur.

FILMLIGA CURACAO.

Op Woensdag 8 jan. 1958 wordt vertoont in het theater Asiento om half negen de films:
1. The Ruthless one regie: Douglas Gordon
2. Les mauvaises rencontres regie: Alexander Astruc met Ned. onderschriften.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2 Weis afo. tel: 43351
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
H. C. Engelsman. tel: 4504

C.S.M.

Rederij:
W. Punt tel: 2580

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00 W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498

Kaartavond ten bate van de Jeugdzorg

Willemstad. — De op 3 januari door Sociëteit de Gezelligheid, op initiatief van de dames Salas, Morkos, v.d. Dijs en De Leon gehouden kaartavond, is een grot succes geworden.

De netto opbrengst van deze avond is ten bate van de Jeugdzorg voor het bouwen van een tehuis voor jonge meisjes, en zal door bovengenoemde dames aan de Stichting worden overgedragen.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De mobiele brigade verleende gisteren 11 maal assistentie en deelde 5 p.v.'s uit.

VAN HET FILMDOEK

THE PRINCE AND THE SHOWGIRL

Dit is de titel van de rolprent, door Warner Bros. in Roxy gepresenteerd, dit weekend vanaf donderdag.

In deze film worden de hoofdrollen door Marilyn Monroe en Laurence Olivier vertolkt, terwijl ook de regie in handen van Olivier berust.

In het verhaal speelt Marilyn Monroe de rol van een Amerikaanse showgirl, die zich tijdens de kroning van koningin Elisabeth in Londen bevindt, en een zwervende prins ontmoet, die haar voor de daarop volgende twee dagen meeneemt. Over deze twee dagen handelt de film „The prince and the showgirl", die vanaf a.s. donderdag t/m zondag in Roxy draait. De voorstellingen vangen aan om 7 en 9 uur n.m.

„WALK THE PROUD LAND"

De kleurrijke carriere van John Philip Clum, een Indiaanse agent die Geronimo had veroverd met de politie krachten die hij in de Apachen reservaat had getraind, is de basis van de film „Walk the Proud land", een Universal international product in cinemascope en technicolor met in de hoofdrollen Audie Murphy, Anne Bancroft en Pat Crowley.

„Walk the proud land" wordt vanaf morgenavond t/m zondagavond in theater Cinelandia gedraaid. De voorstellingen vangen aan om 7 en 9 uur n.m.

CHROESJTSJEF brengt heildronk uit het „prachtige Amerikaanse volk!"

Londen. — De Sowjet-partijleider Nikita Chroesjtsjef heeft op een receptie voor het corps diplomatique in het Kremlin een heildronk uitgebracht op het „prachtige Amerikaanse volk", op president Eisenhower en de andere bondgenoten van de Sowjet-Unie uit de tweede wereldoorlog. Hij hoopte, dat Amerika en Rusland dit jaar overeenstemming zouden bereiken over het afschaffen van de koude oorlog en „dat een vredesengel boven ons zal zweven in plaats van een oorlogsduivel".

„Wij hebben wel het een en ander"

Chroesjtsjef betreurde, dat de Sowjet-Unie en haar bondgenoten, nadat zij het fascisme verslagen hadden, in verschillende kampen terechtgekomen waren. „Wij doen alles wat wij kunnen om een einde aan de koude oorlog te maken en de wereldvrede te verzekeren", zei hij. „Als de wijsheid niet overwint, zullen de vernietigingswapens zich bij ven ophopen, dan zal een oorlog uitbreken waarin miljoenen mensen vernietigd zullen worden en ontzettende schade worden aangericht. Wij geloven echter, dat 1958 een verzwakking van de internationale spanning zal brengen."

De Sowjet-leider merkte op, dat de Sowjet-Unie wat de economische ontwikkeling betreft nog bij de Verenigde Staten achter is. Maar „natuurlijk hebben wij wel het een en ander, om maar te zwijgen van onze strijdkrachten", zo voegde hij hieraan toe.

Voorts zei hij nog volgens het verslag dat Radio-Moskou van de receptie gaf, dat de Sowjet-Unie en de V.S. niet ten nadele van andere landen mogen doen. Veel landen hangen van Amerika en Rusland af. „Ik ben een realist", aldus Chroesjtsjef, „deze kwesties moeten wij realistisch bekijken". Daarom bracht hij ook een toast uit op het vreedzaam naast-elkaar-bestaan van alle landen en niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van anderen.

Bogota. — Bij politieke onlusten in Colombia is een vijftigtal mensen om het leven gekomen. In een plaats in de provincie Tolima werden elf mensen door „vogelvrijen" vermoord, aldus het in Cali verschijnende blad „El Pais".

CURSUS VOOR PADVINDERS

Willemstad. — N.P.V. zal op 14 januari a.s. om 8 uur een cursus beginnen voor Padvinders leiders en leidsters in Clubhuis Zuikertuintje. De cursus, die gratis is, wordt gegeven voor welpenleidsters door Th. Simoons en mevr. Chatlein.

Voor Verkennersleiders door D. v.d. Ree, Bob Fijnje, en J. S. R. Getrouw; en voor Voortrekkersleiders D. v.d. Ree, J. A. Morgan en J.S.R. Getrouw. Men kan informaties inwinnen bij J.S.R. Getrouw, tel. 11509 tijdens kantoor uren; huisadres Jan Erasmusstraat 8.

In verband met het overlijden van de heer
BERNARD VAN LEER
zullen onze kantoor en onze fabriek op
DONDERDAG 9 JANUARI de gehele dag
GESLOTEN ZIJN.
VAN LEER'S CURACAO N.V.

VLOOTSCHOUW

Ter gelegenheid van het bezoek van H.K.H. PRINSES BEATRIX zal er op woensdagmiddag 5 februari a.s. om 16.30 een vlootschouw op het Spaanse Water worden gehouden.

De organisatie van deze vlootschouw is door het Werkcomité ter voorbereiding van het bezoek van H.K.H. PRINSES BEATRIX in handen gelegd van Zeilclub Asiento.

Alle watersportliefhebbers met boten worden verzocht zich op te geven vóór woensdag 15 januari a.s. onder vermelding van boottype, aan de Sekretaresse van Zeilclub Asiento, Mej. A. J. Schaller - tel. 9-3147 (tijdens kantooruren).

Op dit adres kunnen tevens nadere inlichtingen worden verkregen.

HET WERKCOMITÉ VOORNOEMD.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 1. van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

BRIEVEN.

A. Simeon Alfred, Albertha Allen, Antonio de Agrela, J. Albers.

B. Manuel Goncalves Bala, Cynthia Bernard, Lolita Blijden, Alphonso Blijden, C. V. Bonnerman & Co., K. J. Boswerda, W. B. J. C. Braaksma-Willinge, Leo Buck, Ramonsita Bernabela.

C. Dolores Pontes Cardoso, Olga Castang, Elisabeth Copneys, Casa Column, G. D. Cecilia, Harold Carty, M. Govales, J. C. Cummingsborg, Aurora Colina, Custodio Costa Conde.

D. C. D. Dijkhuizen(2), Willen A. Dijk, N. v. Dongen, J. de Jeugd, Remijio Dortalina.

E. Ramon Eugenio Evertsz.

F. Ana de Folmon, Carlos Frederick, Maria Nelli Flores.

H. Egtbert Hendrikus, Marjorie St. Hilane, Rosalie Hanley, Gladys Howell, Nathan Hazell, H. Harting, Mable Henry.

I. Internationaal Beleggings Mij., Johan Isenia, Rosa Julia Ignatia.

J. Elof Johnsson, Hildred Joseph, Adrenita Jonvoz, A. Jones, Isarah Jones.

K. Roberto Kapstein.

L. Isabella Lambert, fam. Levi, S. J. Laken, Sarita Lutteroth, Thelma Liburd.

M. A. Meyer, Edgar Mensing, Adriana Mercera, Delfina Manuel, Imelda Marchena, Martina Molina, Ronaldy Marcel Margaritha, Yvonne Maurera, Pedro Pascual Macea, Ethelbert Marshall, fam. Martina, Isabella Merkman, Jane D. Maurice, B. Mark, Imelda Marchena.

N. Rosa Neuton-Dammers, W. Nieuwehoff, Christiaan Nijman.

O. Louisa Osepha.

P. Reinier Pascual, Hilda Pietersz, Frank Polanco, Anacaona Pena.

R. A. van Rossum-Praalder, Olga Richardson, Rosana Rose, Edith Rogers, Jonathan Reviere, F. G. C. Rothuizen, Elba Romano, Annie Richardson.

S. Mr. Chang Sang, Mary Alice Samuel, Muriel Snall, Shirley Store, M. Simoons, Samuel M. Simmons, Elejandrino Suarez, Maria da Conceicao de Sousa, Mohamed Sadig, Joaquim P. da Silva, F. E. de Craen van Slaeften.

T. Helen Titus, Carlos F. Taloetijn, Eda Thommas(2), W. Teerink.

V. Elly Veldhuis, B. de Vries, Isma Veronica, J. de Vries.

W. Fam. Wiske, Hans Wofte, E. H. Wiengaarde, Mr. and Mrs. v.d. Wal.

KERSTKAARTEN.

A. Foster Anthony, Fam. Angelina, Elma Alexander, Telmeala Arrindell, Foster Anthony, fam. Angelista, Albertha Allen, Bernice Archibald, Thomas Adamus, F. Abboud, Cornelia Adamus, Edgar Anthony, Federica Abath.

B. Fredie Broom, Mr. & Mrs. Bailey, Johan Burgos, J. Brouwer, Maria Ilaria Bulbaai, Margaret Bramble, fam. Boogaart, Sra. Beatrix y fam. Vera van de Berg, Juan D. Bernabela, Elizabeth Brown, M. de Boer-Isebia, Albertha Busby, Hortencia Boye, Wilhelmina Bousught, Genoveva Bridgewater, Ramon Bernabela, G. Z. Baptiste, W. Berenos(2), Orlensio Bernadino, Constantia Broadbelt, Saba Bernadina, R. Burgos-de Abreu, C. v.d. Berg, Gilberto Balentin, Rachel Burke, Johan Bulgaard, Joel Bryan, Cyril Baird, Felix Baird, Dorothy Borrel, H. Balentin, Ronald Broekman, L. J. v. Burken, J. J. Bonifacio.

C. Gladys Cruz, Enelda Cortes, Shirley Cathlin, J. Christiaan, Johana Cecilia, F. L. Coffie, Astrid Curiel, fam. Celestina, P. Charles, Myrna y Lilian Cardoze, Rosenda de Conrad, Marie Coffie, Gloria Caster, Brigida Coffie, A. Chocolaad, Sra. Comproe, M. Cecilia, Brunty Chatlin, fam. Cornet, G. Cecilia, Elma Cratsz, Thomas Catharina, Roberto Conquet, Sixto Cijntje, Cyril Clarke, Edwards J. Clemencia, S. Cisilio, Linje Colina, Mariano Christiaans, Petra de Cuba, fam. Colpa, Garage Carlos.

D. Raymond Donker, A. Doesberg, Mallen Domacassee, Mr. & Mrs. Dien, A. Douglas, Petra Dammers, Syril Doppia, Joseph Davis, Jeanette Douglas, Jeon and Carol Dialy, Mr. & Mrs. Al Deshotels, Ida Davis, Joseph Davis, Esmay Davis, Mr. & Mrs. Doran.

E. fam. Eekeberg, Mr. van Es, Freddy Ersenia, T. Elsperman, fam. van Eiter, Rckoy Evelyn, Lucille Ellis, Julia Eisden, R. Everts y fam. H. Engelhart.

F. P. Farrell, J. Fernandes, Amelia Francina, Octavia Flanders, Rebecca Fraay, Edgardo Floran, N. v. Faassen, Dorothy Frank, Fred Fueles, Marionita Fairbeau, Ernesto Francisca, Lucia Fonseca, Virginia Fraai, Johanita Frank, Mario Francisca, I. Frans-Lewis, H. Forster, Polito Florentino, H. Fer, E. A. Feullink, Brigida Florans, G. Flong, Jose Francisca, J. J. Felix, Aniceta Felipa.

G. Andres y Judith Gerard, Anastasia Girigory, Abigail Girigorie, Richard Gumbs, David van Gurp, Romaldo Gomez, Hubert George, J. Groeneveld, Moises Giribaldi, Clyde Rossfield Griffith, Ruth Gomez, Alfonso Galoe, Richard Gumbs, Adella Gumbs, Irace Graaf, Gertrude Gibbs, Marlene Gumbs, Louis Goncalves, Bruce George, Kenneth Gumbs, Maria Girigorie, Victoria Garia.

H. R. Haas, C. Haas, C. Hurling, F. F. Hankey, Robert en Carla Huyzen, Stanley Halman, P. Hart, W. Heyer, G. Hirsfeld, William Harris, R. Hops, J. Hooker, Thomas Hassell, Lucia Hernandez, Ismay Hodge, Rosalia Holario, H. Berns, Mr. & Mrs. Hammen, B. Howell, Alfredo Hassel, C. Haas, C. Haas-Lewis, Gladys Heyliger, Ruben Hernandez, Donald Hely, Harold Hodge, Isabell Hansen, Alfred Norma and Michle Hermelijn, Vilma Harper, Daisy Hans, Samuel Haynes, Mr. & Mrs. Heesbeen.

I. Jean A. Illidge, John Illidge, Juliana Ignacio, Rafael Isenia.

J. A. Janga, Vera Juliana, Ursula Janga, Kinderen Janga, Arturo Jansen, E. Jansen, Mangnes Janga, Sadian Jeffers, Edgar de Jongh Pearl Jones, Andrew Boyd Joseph, Adela Joseph, O. de Jongh Andres Juana, fam. Jansen, Juan Jandroep, Hamilton Joseph, Vivian Jonckson, Oscar Jansen.

K. Katharina van Kampen, W. Kappe, Ofemia Kramberg, Egidia Koenraad, Mr. & Mrs. Kalib, G. C. Kool, M. Kwidame.

L. Johanita Ludowica, L. Laurens, Agatha Leonard, Gloria Libie, S. Lucio, Lourdes & Elsie Luydens, Edna de Lanoy, J. Ph. v.d. Lubbe, E. Laagland, Anita Laurens, Gladys Lendeborg de Cijntje, Carme Liberia, Claris Lewis, O. Lamontagne, Amada Laurens, Lopez Hermanos, H. Lichtveld, Fanella Lee, Ann Lynch, Mr. & Mrs. Lamp, Anesta Lindo, Selma Lard, H. Lamp, I. Luysterburg, Anna P. Luicano, fam. Laurensz, Dorothy Lusgay, fam. Lourens, Maria Labeet, E. Laurens, Gladys Lindeborg de Cijntje.

M. S. S. Marchena, Manolo Marcos, P. H. D. MacDonald, Steven McQueen, Gerville Th. Maccou, Maria Maduro, Ruben Martis, Pecho Pascual Macea, Oswald Margaritha, Carmen Maches, Sonia Marchena, Albertha Martin, Bisente Martijn, Eduardo Martis, Julia Martijn, Nicolina Meulens, B. C. Marcellin, Ligia Medina, Francisco Marcelino, Adrie y Mildred Martina, Angela Marlone, Selia Martein, J. Maduro, fam. Maat-Wilderman, K. A. Mulder, W. Barrow Martina, Vera Maduro, S. Mathina, Vera Maduro, E. Martis, Genovanio Molina, Rugia Merens, Abraham Matthews, Luisa Martina, Isnia Mauricio, Edmundo Martina, fam. Martis, Candio Martina, K. A. Mulder, Elenita Martes, Norinne MacDonald, Joseph Mithel, Lilian Michael, Lilian Martis, Laurencio Marten, Silvio Maduro, Pearline Mills, M. Martina, H. R. C. Marcellis, RomansMogen, Elsa Martina.

N. R. Ho-A-Njoe, Josefa Nicolaas, Rosa Casser de Nicolaas, Vlita de Noten, Mr. Nalo, Ch. Nijman, E. B. Nurse, Girigorio Nero, Gladys Nieuwkerk, Roland Nieuwkerk, W. Netto, fam. W. Netto.

O. Hannah Osborne, Ligia Obispo.

P. H. E. Peerboom, A. Pereira, Tienda Pichardo, Charles Pieters, B. Prince, Edwine Penso, Endilia Pinedo, Frank Polanco(2), fam. Paulina, Amarante Arnold Pietersz, P. A. M. v. Phillips, Theresita Pieters, Joan Pietersz, M. Penza, A. M. Penso, P. A. Pieter, E. Pengel, Conny Pet, James Phipps, Suzanna Pratt, P. Paulina, U. Pereir, Elsa Petronilia, na, U. Pereir, Elsa Petronilia, Jackline Patrick, Frank Pennyferter, Enrique Paulina, Leonicia Pabel.

Q. Edith Quinland, Elizabeth Quidama.

R. Mr. & Mrs. Rojer, Josefita Ras, Oscar Reviere, Manuel Roch, Juan Eithel Roch, Ch. Ratchel, A. E. Reyes, Arturo Richardson, Juan Rierra, Arinda Rojer, Lucina Richards, Beguilda Rodriguez, Edith Rogers, Oscar Riviere, Rosana Rose, Geja Ras, Ruben Ricardo, C. Rassiess, Sr. Richardson, Dolores Ridderstap, Ibis Romer, fam. Ruiz, Susana Richardson, Oscar Riviere.

S. R. Saiban, Joseph Simmon, Celestina Simmons, Carmen Smithen, J. Smit, D. Suarez, R. en C. Schmidt, Amabel Skinner, Quintina Servani, J. Stredo, A. J. Struwe, Jesusha Simon, T. Schouten, Charles Sammon, Vegelina Sango, M. Simmons, Elsa Soerka Miss and Mrs. Semerel, Idia Supriano, Norma Sophia, fama va Silda, Alidth Soupran, Jesus Savans, Inesia Servani, Millicent Staugn, Muriel Snall, Edy Sambo

T. J. Tecla, Leonora Taylor, Josefien Trinidad, Catharina Thompson, Leonora Taylor(2), C. A. Trinidad, John Thomas, Reginald Thijssen, J. Torniel, fam. Terborg, J. Tea, Jose Thomas, Luc Torniel, Norma Tielman, Mr. Themen, T. L. Tjon-A-Tjoen, Theodor Trinidad, fam. Trinidad, Cynthia May Traven, Florence van Thijs, fam. Thomasa, Alpnie Twaites, Nansy Turner.

U. E. Uhlers.

V. fam. Voss-Stomp, Mr. & Mrs. Venlo, Rosa Valerian, T. J. Vliervoet, A. Vervuur, V. Victoria, J. Volkerts, Salomon Victoria, Adele Victoria.

W. I. Winklaar, Theo Wolters, A. de Windt, Alberto Winklaar, I. Williams, M. Wolff, Allan Weekes, Mr. & Mrs. William-Tjon, H. Weyer, Samuel A. Wilson, Andres Walle, C. Weber, Clareta Warner, James Wallace, Ligia Winklaar, Sinclair Wilson, Isbelia Willems, Istela Wouw, fam. de Windt, Beladine Williams, Ogenio Walle, J. M. Wauben, Millie Williams, Felix Wanga.

Z. Teresa de Zimerman.

POSTPAKKETTEN.

D. F. H. L. Donker.

G. Edelier Gumbs.

J. Marie Jal.

M. Elsa Macaya, R. A. Mulder.

R. A. C. M. Ringeling.

DRUKWERKEN.

A. M. E. Abrahams.

B. J. C. Leonard Blanken, Personeel Beton Blokken fabriek, R. J. W. Bonoo, R. G. S. S. D. Bonoo, J. J. C. v. Beks, A. Bark, Mevr. v. Bockove-Chompff.

C. E. Cornell(2), HK Coll.

D. H. J. v. Dam(2), H. E. D. Dissels.

G. Edward Gomez-Duran, E. Guthman, Marian Gostinga.

H. C. A. Hernandez, C. Hagens, Sra. Hennep.

J. J. C. Jansson, H. J. Jansen.

K. G. Kruk.

L. Fam. Karstens v.d. Linde, Carlos Lendeborg.

M. E. Maduro, S. van Mourik, Vernon Mallalieu, K. A. Mulder.

O. Sra. Obispo.

P. C. P. Parisius, J. A. Pontilius.

R. G. Ritman-Groenendijk, Hans Ruinea, Pedro Ruiz.

S. Obensio Schoop, A. W. F. Sprink, Mr. & Mrs. Swanenburg, Esmie Spencer.

T. H. W. Tromp.

V. J. de Vries, D. v. Vliet, A. Veerman, E. A. Valerian.

W. John Theodoor Wilson, P. Wanga, M. de Waard, J. B. Kroon, v. Wijngaarden, Mr. & Mrs. Werleman, A. J. A. Martinez Wooldrik.

Z. T. van 't Zelfde, S. P. Zimmerman.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. Ismall Arnord, Elsa Acasio, Jose de Calasanz Aniceta, Amparo Vargas Alvarez, Antonio Alves.

B. Jose Ibanez Beltran, Tirso O. Bloem, W. Boogaard, J. Bleeker, J. Binda, Xenia Bloch de Lima, Efraim Brigitha, M. den Boy Bchetel, Raul Briceno, Pablo Bulifant.

C. Alfonso A. Clark, Dames Sarah & Rebecca Correa, M. A. Correa Jr., Silvio M. Copra, Geronimo Antonio Christina, Joao Nunes da Costa, Timotea Elvira Christina.

D. Alcides Ernesto v/der Dijs, George Dublin.

E. Pablo Vigilio Emerenciano.

F. Jose Antonio Faouwloon, Alfred Amador Frederik.

G. Hipolito Silvestre Gumbs, H. S. Gumbs, A. C. Goosen, Johan Hilario de Groot, Ruben Dario Moises Garmers, Manuel de Goveia, Gualberto Gonzales, Herman Gartner, J. L. Guy.

H. J. C. Hermans van Leyden, Walter de Haseth, Bertil Herding, Marie P. van der Hans, Ciro Heide, Simon Hosepha, Messrs C. F. Helmyr, T. B. Hook.

I. Ruben E. Irausquin, Enrique Iradi, E. Ignacio.

Isidor B. Josepha, Patricio Confesor Joeri, Veronica Jordan, D. Janga.

K. Hr. Kappel, A. Kamper, Cornelis Kirindongo, Louis Koch Esq.

L. Frans Leonora, Ludwina Milagros Laurens, Manuel de Lima Rulhas, Myrna Lobbrecht.

M. Antonio Martins, Francisco Mosguera, C. May, Armando Maduro, Carlos Abindo Martes, Messrs W. Maat, Ana Dionicia de Meulen, J. R. Martis.

N. L. M. D. Nahr.

O. J. Oehlers, Messrs Martijn Ortega.

P. G. Peterson, H. H. Pikeur, Reinardo Casimir Petroudis, Victoriana de Peeters.

R. Jose Rodriguez, Hermano do Rego Warenhuis v/d Ree, Cecilia Rosini, Jorge Rutkiewiez, Maximino Rodriguez.

S. Antonio Bezerra dos Santos, G. Seybrands, S. Sing, C. Seferina, N. Servinus, Joaquim Seriaco.

T. T. Taams, Jose Thomas.

V. Eddy Vivas, D. J. Vermolen.

Z. Alison Dominico Zimmerman.

Guadeloupe nam nieuwe Suikerfabriek in gebruik

Guadeloupe. — De nieuwe gebouwen van de "Centre Technique de la Canne et du Sucre" van Guadeloupe gevestigd in de buitenwijken van Pointe-a-Pitre werden onlangs in gebruik genomen door de Prefect van Guadeloupe, die vergezeld was van de "Sous-Préfet" van Pointe-a-Pitre. De plechtigheid werd bijgewoond door vertegenwoordigers van de rum- en suiker-industrieën van het eiland.

De heer M. Mercier, Directeur van de "Centre Technique" sprak de aanwezigen toe en gaf een overzicht van de doelstellingen en activiteiten van de nieuwe instelling die het midden houden tussen onderzoek en productie. Zijn voornaamste taak zal immers zijn de plaatselijke rum- en suiker-industrie voor te lichten over alle nieuwe ontdekkingen en ontwikkelingen op hun gebied. De "Centre Technique" zal nauw samenwerken met alle overheids "Research"-instellingen, voornamelijk met de "Institut Nacional de la Recherche Agronomique" (een instelling voor onderzoek op het gebied van de landhuishoudkunde). Een landbouwdeskundige, de heer Groevius zal zich voornamelijk toeleggen op het geven van voorlichting op landbouwgebied aan de kleine boeren. De heer Groevius definieerde zijn taak als volgt: het instellen van proefcultures voor verschillende gewassen; het bestrijden van de ratten- en andere insectenplagen; het houden van lezingen op het platteland en het verspreiden van brochures e.d.

Russen zullen geleerden bij lancering volgende Kunstmaan tijdig waarschuwen

Brisbane, Australie. — Geleerden van het internationaal geofysisch jaar zullen tijdig worden gewaarschuwd wanneer er in de toekomst weer een Russische kunstmaan gelanceerd zal worden. Dit is verklaard door de Australische professor H. C. Webster van de universiteit van Queenland, die een boodschap van de Russische geleerden van het geofysisch jaar ontving.

Inlichtingen over de te volgen banen zullen worden verstrekt zo spoedig mogelijk nadat de lancering van de satelieten is gelukt.

Wodka in Rusland duurder

Moskou. — De prijs van wodka en wijn is in de Sowjet-Unie verhoogd, om de verminderde inkomsten van de staat door afschaffing van de extra-belasting voor de meeste vrijgezellen en kleine gezinnen te compenseren. Voorts wil de Sowjet-regering drankmisbruik tegen gaan.

Tegenlijkertijd zijn de prijzen van nog enkele produkten verhoogd, o.a. motorfietsen en sommige soorten brood, doch andere soorten brood, sommige typen televisietoestellen en fototoestellen worden goedkoper.

Prinses Wilhelmina schenkt bedrag voor hulp aan evacuees

Den Haag. — Prinses Wilhelmina heeft een zeer belangrijk bedrag geschonken aan het hoofdbestuur van het Nederlandsche Rode Kruis, "als gift tenbehoeve van het werk voor de evacuées uit Indonesië.

ERIC de Noorman: DE GOUDEN DROOM

28—37 Weinige ogenblikken later glijdt het roeibootje, met Eric aan de riemen, de baai uit. Zwijgend zit het viertal bijeen, ieder bezig met zijn eigen gedachten.

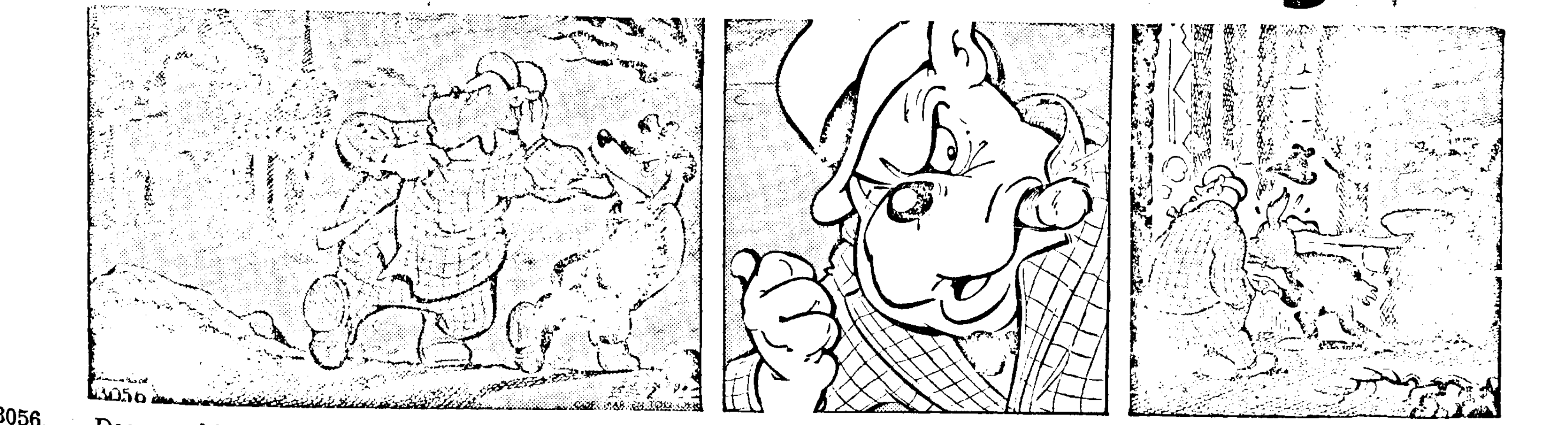
Svein prutst lusteloos aan zijn helm en poogt de kapotte hoorn, die hij natuurlijk heeft meegenomen, te repareren, Als het bootje vaart mindert, kijkt hij op en met de anderen staart hij naar wat losse dekplanken, die met nog enkele stukken wrakhout op de golven drijven...

Svein begint wat onbeholpen zichzelf de schuld te geven van Orm's dood, doch Halfra valt hem in de rede...... „Neen, ik alleen ben de schuldige — had ik niet die speer zo onbesuisd geworpen, dan zou alles anders gelopen zijn!"

De Yarl zwijgt bedremmeld, als hij de blik in Eric's ogen opmerkt. De Noorman staart dof in de grauwe golven, met een uitdrukking van de diepste ellende op het gelaat en het is voor de anderen maar al te duidelijk, wat er nu in hem omgaat. „Vaarwel, Orm, ouwe trouwe makker", horen ze hem zachtjes mompelen. Meer niet...... De golven spelen met het wrakhout en drijven het weg van de boot. Dan grijpt Eric de riemen weer en roeit stil in de richting van het eiland. Daar luisteren de anderen, zeer onder de indruk naar het relaas van hun wedervaren. De dood van Orm grijpt allen aan en iemand zegt: „Hij heeft altijd zo'n dood gewenst. Dappere kerel!" Intussen wordt Svein's wonde door Cendrach verzorgd en verbonden en Halfra begint met haperende stem bij Eric te informeren, of het hem ernst is met dat aanvaarden van Hake's voorstel. „Natuurlijk niet", zegt de Noorman, „het was alleen maar een poging, hem om de tuin te leiden! Dacht ge, dat ik er iets voor voelde, met die rovers gemene zaak te maken? Maar met dat al zitten we lelijk in de klem", Erwin, die Halfra's vraag heeft gehoord, mengt zich in het gesprek. „Waarom zouden we het eigenlijk niet doen? Je bent toch de koning! Aan boord nemen we gewoonweg het gezag in handen en varen huiswaarts...... naar Noorwegen!"

„Te deksel" snuift Halfra, verbaasd en verheugd tegelijk, „Inderdaad, dit plan is schoon door zijn simpelheid. Waarom niet?"

Heer Bommel en de Achtgever

3056. Door nacht en ontij liepen twee duistere figuren over de weg, die naar Rommeldam leidde. Het waren zakenlieden, die betere dagen gekend hadden, doch die door de belastingen en verkeerde beleggingen geheel aan lager wal geraakt waren. Nu voorzagen ze in hun onderhoud door een handel in ongeregelde goederen — een kommervol bestaan in een tijd, dat alle goederen geregeld zijn. Vol afgunst staarden ze dan ook naar de feestelijk verlichte vensters van slot Bommelstein.

„Die Bommel laat het weer breed hangen", sprak de grootste, die Bul Super heette.

„Zo is het baas", gaf de ander, die gewoonlijk Hieper genoemd werd, toe. „Zullen we eens gaan kijken? Misschien kunnen we iets met hem afsluiten".

„Hm", mompelde zijn compagnon. „Dat zie ik niet zo gemakkelijk. Die Kapitalisten zitten op hun geld. Ze zijn gierig, Hiep. Kijk maar, hij heeft een gebroken ruit en hij is natuurlijk te zuinig om er een nieuwe in te laten zetten."

„Treurig", zei Hieper. „Een gebroken ruit! Dat vraagt om een inbraak. Hoe licht zouden een paar arme drommels niet in de verleiding kunnen komen om er in te klimmen?
Zoiets moest verboden worden!"

„Je zegt het!" gromde Super. „Het is zondig om arme sukkels in de verleiding te brengen. Zo'n Bommel is een gevaar voor de maatschappij!".

Aldus sprekend slopen de beide heren omzichtig naar het venster en loerden naar binnen, Sprakeloos staarden ze geruime tijd naar de flonkering van de juwelen in het doosje, dat heer Ollie vasthield — en toen schraapte Super moeilijk zijn keel.

„Een gevaar voor de maatschappij", fluisterde hij. „Het is verkeerd, verdeeld, jochie! De een heeft alles en de ander niets".

„Zo is het, baas", siste Hieper. „Daar moet iets aan gedaan worden".

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door *L. J. SCHMIDT*

57

„Ik ben rechercheur Bruins, zo u weet, maakt u zich niet boos madame, we komen alleen maar het huis doorzoeken......", zei Bruins kalmerend.

„Wat zoeken jelui dan...... er uit zullen jelui en wel direct."

De H.I. bemoeide er zich mee en zei, eveneens in het Frans:

„Ik ben hoofdinspecteur van de recherche madame en......", maar verder kwam hij niet, want madame stoof op:

„Al was u ik weet niet wie, u gaat er uit en wel dadelijk."

„Het spijt me zéér madame, maar dat zal niet gaan. Ik heb opdracht van de officier van justitie, om uw huis te laten onderzoeken, hier hebt u het bevel, leest u maar. Tevens moet ik u aan een verhoor onderwerpen. Dat zal rechercheur Bruins, die u al kent, op zich nemen. Ik moet u verzoeken en tevens aanraden u niet te verzetten, dat is volkomen doelloos. Is uw man aanwezig?"

Madame gaf geen antwoord en negeerde verder alle vragen, waarop de H.I. Bruins een wenk gaf.

„Madame," zei hij beleefd, „ik begrijp volkomen hoe onaangenaam deze situatie voor u is, maar gaat u met mij mee naar de salon, we kunnen daar rustig even praten. Ik weet, dat u niets te verbergen heeft en daarom zal ons onderhoud vriendschappelijk zijn en niet van lange duur. Het is maar een formaliteit waaraan we nu eenmaal moeten voldoen. Kom madame, u is een verstandige vrouw, gaat u maar met mij mee, de heren vinden de weg wel en Anny kan hen helpen."

Madame Derby streed een moment een hevige strijd maar, met de bekende omzwaai van Bruins, werd ze ineens totaal anders en legde zich volkomen bij de toestand neer. Inspecteur Derksen kon zijn verwondering hierover nauwelijks bedwingen, maar onthield zich angstvallig van ingrijpen, het tactisch optreden van Bruins gaf hem alle vertrouwen in diens verder beleid.

Madame bracht hen naar de salon, wees hun een stoel aan en nam zelf plaats tegenover hen.

„Maakt u aantekeningen, inspecteur?", fluisterde Bruins hem in het oor.

„O.K.", was het antwoord.

Toen madame gezeten was, zei Bruins:

„Madame, het spijt me, dat ik het Frans niet zodanig meester ben, dat ik u een verhoor in die overigens zo mooie taal kan afnemen, ik kan u evenwel goed verstaan als u maar niet te snel spreekt."

„Zeer goed meneer, ik zal spreken langzaam en duidelijk, wat wilde u vragen mij? Ik Hollands heel goed verstaan kan, u maar spreken die taal."

„Om te beginnen madame......", maar verder kwam Bruins niet want zij viel hem in de rede:

„Waar is die charmante inspecteur, monsieur, die hier was toen die arme Hélène op zo'n vreselijke manier aan haar eind kwam?"

„Hij zou zeker het verhoor zelf hebben geleid madame, maar hij ligt te bed, hij is ziek, maar gelukkig niet ernstig."

„Ik blij ben, maar wat wilde u mij vragen?", vroeg ze vriendelijk glimlachend.

„Is monsieur Derby niet thuis, madame? Ik zie hem nergens."

Even was er een moment van aarzeling, maar alleen in de uitdrukking van haar ogen.

„Het spijt me, dat ik u moet teleurstellen, maar hij is met de auto uitgegaan en ik weet niet wanneer hij thuiskomt. Hij heeft Johannes meegenomen, want die arme neger mag ook wel eens een afleiding hebben."

Bruins wist, dat van dit antwoord geen woord waar was, want monsieur Derby was niet per auto uit gegaan, dan was dat gemeld.

Het onderzoek in het huis zou het onomstotelijk bewijs leveren of hij thuis was of niet. De vraag was dan ook meer als inleiding bedoeld.

„Oh ja, madame, voor ik verder ga, moet ik de groeten overbrengen van de eigenares van „La Bruxelloise" in Brussel. Ik was daar een paar dagen geleden met mijn vrouw. Ze vertelde mijn vrouw, dat u daar inkopen deed in het groot."

Madame viel hem in de rede.

„Oh ja, ik kopen daar veel omdat het is zulke mooie stof. Ik kopen dat voor alle damesleden van de club, die niet zo veel geld kunnen betalen."

„Aardig van u madame. Dat meisje, dat in de duinen vermoord is gevonden, behoorde dus ook tot uw club, want ze droeg hetzelfde ondergoed.

Een ogenblik aarzelde madame.

„Een meisje in de duinen vermoord... maar ze was niet..."

„Ik ben het met u eens, dat er van moord geen sprake is," zei Bruins alsof het de gewoonste zaak van de wereld was. „Ze heeft zichzelf van het leven beroofd door veronal in te nemen."

„Hoe kan ik dat nu weten?", vroeg madame onschuldig. Het was haar aan te zien, dat ze zich bewust was van de blunder, die ze geslagen had.

„Maar ze behoorde toch tot uw club, dat blijkt duidelijk. U moet er meer van weten, madame." Bruins keek haar strak aan, maar ze weerstond zijn blik en antwoordde kalm:

„Dat kunt u nu wel zeggen, maar dat is volkomen uit de lucht gegrepen."

„Jammer madame, dat ze ook op kamers woonde in de Balistraat, dezelfde kamers, waar juffrouw Van Veen haar intrek nam en dat op aanbeveling van monsieur Derby."

Madame dacht enkele ogenblikken na en zei toen:

„Monsieur, wanneer u hier gekomen is om mij dergelijke stupide vragen te stellen, dan doet u beter verder maar te zwijgen".

Bruins kwam nog steeds niet uit de plooi.

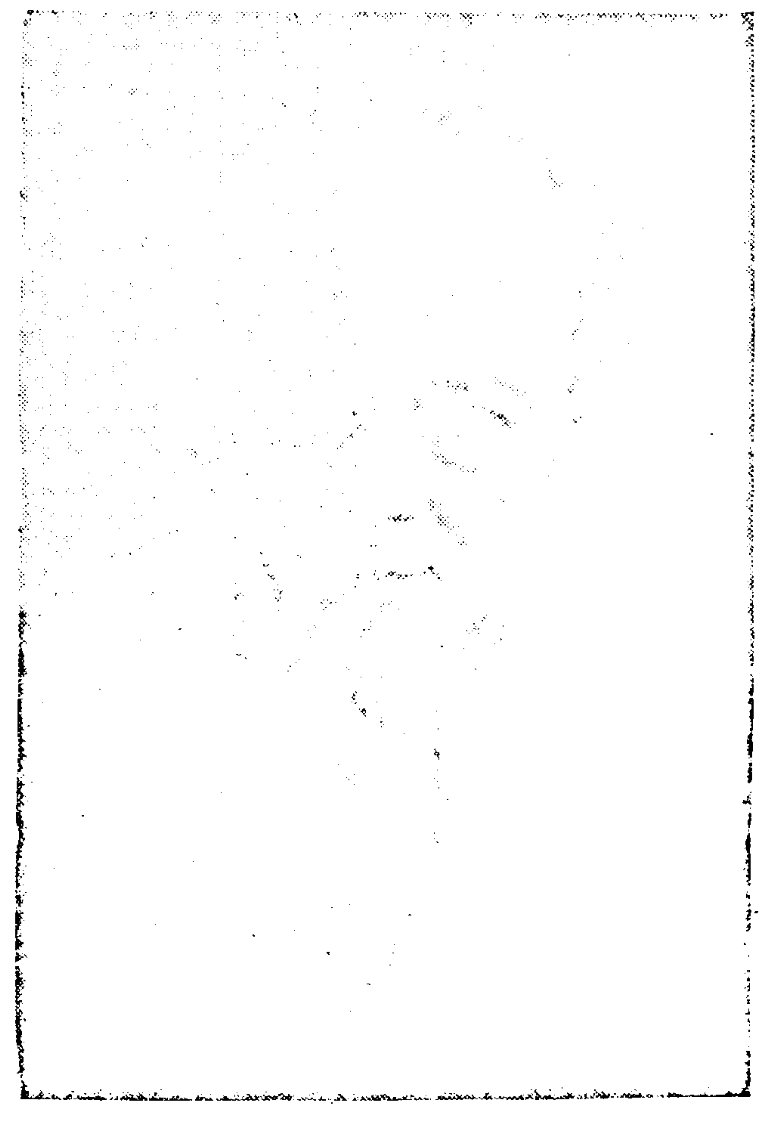
„Madame, u kunt veel beter voor de waarheid uitkomen, want ik heb geen enkele beschuldiging aan het adres van u of aan dat van uw man. Het bedoelde meisje heeft in haar kamer zelfmoord gepleegd. Ik kan me indenken, dat dit voor uw beiden én voor de club, alleronaangenaamst was, reden, waarom u haar naar de duinen liet brengen en zo de schijn wekte alsof zij zich dáár en niet op haar kamers van het leven beroofde. Met een erkenning van dit vaststaand feit, doet u uzelf geen strop om de hals, integendeel, u zet een zaak recht."

(Wordt vervolgd)

SCHRIJVERS BESCHREVEN

JACQUES SCHREURS

Limburger in hart en nieren

(Van een letterkundige medewerker in Nederland)

Pater Jacques Schreurs M.S.C. is een Limburger in hart en nieren. Hij is dat zózeer, dat hij de „noordelijke" journalist, die hem komt bezoeken, vrijwel onmiddellijk voorhoudt, dat Limburgers niet chauvinistisch zijn. Daarmee het gesprek meteen bepalend tot wat hem boven alles dierbaar is: Limburg en het Limburgse volk. Zij vormen de achtergrond van al zijn activiteiten, ook, geloven wij, voor zover ze in het artistieke vlak liggen.

Hij spreekt over het gewest en zijn bevolking met een misschien niet al te wel omlijnde subjectiviteit, maar in ieder geval met een diepe, welgefundeerde genegenheid. En hij weet bepaald heel wel over wat en wie hij het heeft. Pater Schreurs heeft een goed deel van de rigoureus in het leven ingrijpende industriële ontwikkeling van het gewest van zeer nabij meegemaakt. Als zielzorger namelijk. Van nog meer nabij kán het nauwelijks.

Pater Schreurs heeft midden onder het volk gestaan, toen hij van 1924 tot 1930 in Sittard kapelaan was in een volksparochie, dat wil dus zeggen in een mijnwerkersparochie. Het was in de dagen, dat Limburg vocht voor een nieuw bestaan. Een vrij dreigende tijd, die pater Schreurs karakteriseert met een verwijzing naar de wapenspreuk, die de toenmalige bisschop van Roermond, mgr. Laurentius Schrijnen, voerde, en die luidde: „Blijf bij ons Heer, want het wordt avond". De strijd om een nieuw bestaan bracht ontstellend veel leed mee voor de gewone, eenvoudige mens. Pater Schreurs heeft dat leed gepeild en hij heeft waar het kon getracht het te lenigen in de objectiverende overtuiging overigens, dat „alles wat aan verschrikkelijke dingen in Londen, Parijs of Berlijn gebeurt, kán gebeuren op elke vierkante meter van de wereld"

Midden onder het volk

Inmiddels heeft Limburg zijn nieuw gelaat. „Een gelaat met littekens", zegt pater Schreurs. Maar het is zijn diepe overtuiging dat de nieuwe tijd een zegen is geworden voor zijn gewest, waarbij het nog slechts de kwestie is of „men die zegen zal kunnen bestendigen". En wijst er in dit verband op „dat de Voorzienigheid gul is geweest met grote figuren". Poels, natuurlijk, die hij van nabij gekend heeft. Poels, — „een groot verstand, maar meer nog een hart" — en pater Jacobs.

Pater Schreurs spreekt over het huidige Limburg. En hij spreekt dus over „wij" en „ons". „De waarheid zonder meer", zo zegt hij, „is voor ons te nuchter. Wij doen er iets bij of iets af, wij maken haar schoner. Ons gevoel voor humor — de fine fleur van het beschavingsleven — brengt dat misschien mee". Hij redresseert zich het volgende ogenblik meteen enigszins: „Dat kan te ver gaan. De waarheid moet de kern blijven. En zij blijft ook meestal wel de kern. Als het puntje bij het paaltje komt kunnen wij verschrikkelijk ernstig zijn". Pater Schreurs komt te spreken over een zekere „Limburgse afzijdigheid in het Nederlands Staatsbestel", die hij toch nog altijd meent te kunnen constateren „alhoewel wij ons sinds 1839 werkelijk wel gelukkig hebben gevoeld als Nederlandse staatsburgers". Zij, die afzijdigheid, „is niet aan ons te danken", zo zegt hij, „maar aan de meerderwaardigheidsgevoelens van de Hollanders".

Het moge merkwaardig schijnen dat een gesprek met pater Schreurs, de dichter, begint met zulke in dit verband niet helemaal terzake doende onderwerpen, als boven omschreven. Het is dat niet. Pater Schreurs immers is een Limburger bij de gratie Gods. Hij is dat ook als auteur. Aangezet tot de litteratuur door Felix Rutten en Marie Koenen, ging hij schrijven over en voorad vóór Limburgers.

Er is geen plein of dorpskom in het zonnige gewest of er is ooit wel eens een „gemeenschapsspel", vervaardigd door pater Schreurs, opgevoerd. Want hij wilde wat doen voor zijn mensen en hij wilde de litteraire gaven, die hij nu eenmaal had, zoveel mogelijk in hún dienst stellen. Hij speelde met mijnwerkersjongens — „die niet eens 'n Nederlandse zin konden zeggen" — Joseph in Dothan. En hij herinnert zich nóg met welbehagen de overtuiging waarmee zij het deden. Pater Schreurs schreef over Limburgers. Zijn „Kroniek eener Parochie" is wellicht het hartelijkste en meest begrijpende boek, dat ooit over hen geschreven is.

Maar daar is toch ook de Schreurs, de autonome auteur, die verzen publiceerde in „Jong Leven", in „Van onzen tijd", in de „De Beiaard" en in „De Gemeenschap". En hij komt tijdens het gesprek voor de dag met een duidelijk „artistiek credo". Wanneer hij zegt dat hij nimmer last heeft gehad met een „pudeur esthétique", dan doelt hij, geloven wij, op de lekespelen, die hij „tussen alle bedrijven door" uit de grond stampte, en waarbij de bedoeling voorzat „op tóch verantwoorde wijze teksten te leveren". Maar hij heeft het ook over dat deel van zijn werk, waarvan hij moet getuigen: „Als het rijp is, springt het eruit"; en dat hem verplicht tot een verwijzing naar het echte Credo, met name waar dat zegt: „Genitum non factum", gewórden, niet gemaakt. En dat is dan pater Schreurs van sommige gedichten en van de romans: „De bruid die niet verwachtte" — dat het mysterie van het menselijk lijden tot achtergrond heeft — en „Het Godsbewijs van dokter Chautrin", dat de werking van de genade behandelt". Dat is de pater Schreurs, die destijds toch wel deelnam aan het „grote" litteraire Nederlandse leven, en die zelfs de belangstellende aandacht trok van een geheel buiten zijn sfeer liggend man als Menno ter Braak. De pater Schreurs, die in zijn „Kleine liederen van dood en leven" dichtte:

De liefde is dronken, zegt de wind,
Want heel de nacht heeft zij haar lied
doen schallen —
En zingend is zij uit 't gebint
Der sterren in het stro gevallen
En slaapt met alle maten en getallen
Hier in haar armen als een kind....
De liefde is dronken, zegt de wind
En Engelen dwalen om de stallen.

Pater Schreurs schrijft nog steeds gedichten. En hij geeft ons dit specimen van zijn allerjongste poëtische werkdadigheid ter overname:

Rond schemerende Men-Hèrs van graniet
En paddestoelen van basalten dolmen,
Verstard in een voortijdelijk verdriet,
Staan horizonnen van geschoren olmen;
In zwarte vrouwen en gebogen lieden,
De zilte zeewind fladderend in 't haar,
Gaan door mijn geest vreemdmenselijke druïden
Achter een kar of melkbleek ossenpaar....
Ik ben verdwaald, buiten de tijd gelopen,
Kalkwitte huizen langs een kalken baan
Staan in een kalkwit licht, van niets meer hopen —
En staan bij volle dag in 't licht der maan.

Ter verduidelijking zij daarbij opgemerkt dat men onder Men-hèrs druïdensteden dient te verstaan en dat dolmen reusachtige stenen zijn.

Pater Schreurs heeft althans één lang gekoesterd levensideaal bereikt: hij schreef het leven van St.-Franciscus. Hij maakte daartoe drie maal een reis naar Italië, hij ging drie maal dezelfde weg, de weg namelijk die de heilige destijds had afgelegd. Hij is overal geweest waar St-Franciscus is geweest en hij „tastte alles met al zijn zinnen af". Maar hij liet vanzelfsprekend niet na de geschiedkundige bronnen te bestuderen.

En nu heeft pater Schreurs op last van de Bisschop het voorbereidend werk ter hand genomen, dat vooraf gaat aan de zaligverklaring van de Sittardse Deken Thijssen, wiens leven hij reeds heeft beschreven. Hij neemt dus de gegetuigenissen-onder-ede af.

Pater Schreurs, de wegbereider van een Limburgse heilige. Men zou haast zeggen, het moest zo zijn.

Plannen om Amerik. rasrunderen in B.G. in te voeren

George Town. — Gedurende de laatste 20 jaar is de voornaamste veestapelpolitiek van het Departement van Landbouw geweest, de verbetering van de veestapel van de Rupununi en tussenliggende savanna's door de invoer van het Zebu ras. De zebu gekruist met de plaatselijke ossen heeft in de praktijk bewezen een sterker dier te zijn, en beter vlees te geven ondanks het feit dat de savanna's arm zijn aan weiden in Brits Guyana, dan de Europese rassen.

Dit is bevestigd door verschillende deskundigen die Brits Guyana gedurende de laatste zeven jaren hebben bezocht. Ook heeft men het plan om proeven te nemen met Amerikaanse rasdieren zoals de Santa Gertrudis. Enkele jaren geleden zijn enkele Santa Gertrudisstieren ingevoerd om te zien of zij het kunnen volhouden in de plaatselijke omstandigheden en om de reactie van de verschillende kruisingen met de plaatselijke veestapel te bestuderen.

Olie gevonden in Sto. Domingo

Londen. — Te Higuerito in de provincie Azua in de Dominikaanse republiek is op een diepte van 148 voet olie aangeboord door de Petrolera Azuana, een Dominicaans-Amerikaanse maatschappij. De maatschappij zet haar onderzoek voort.

Het gebeurde in Nederland...

De welvaart gaat in steen gehuld — Eerst werken dan recreatie? — Beschavingswoestijnen en aardappelsahara's

De Contact-commissie voor natuur- en landschapsbescherming (kortweg genaamd C.C.) heeft onlangs enkele Rotterdamse raadsleden boos gemaakt met haar vurig pleidooi voor het behoud van het vogeleiland De Beer. „Eerst werken, dan recreatie", riep een raadslid pathetisch en de man wist niet hoe vreemd en gevaarlijk tegelijk zijn standpunt was. Rotterdam lijkt bereid terwille van de centjes zijn laatste natuurschoon te grabbel te gooien. Straks wordt de rekening gepresenteerd. De duizenden, die in rook en smook de nieuwe steenwoestijn zullen bevolken, zullen groen en ruimte vragen. Met pijn en moeite zal men hier of daar een plantsoentje en een „groenstrook" tussen de huizen frommelen in de naïeve veronderstelling, dat men daarmee de werkende mens weer „dichter bij de natuur" heeft gebracht.

Precies vijftig jaren geleden had Amsterdam een soortgelijk plan. Men wilde daar met het stadsvuil het Naardermeer dempen. Er kwam protest Ook toen waren er raadsleden, die slechts een sneer hadden voor die bizarre vogeltjesminnaars .Maar het Naardermeer bleef gespaard en ieder, die er wel eens met de trein doorgereden is, prijst de strijders van 50 jaren terug.

In 1931 zat de bekende voorman, dr. J .Heimans voor zijn hotel in het Limburgse dorpje Bemelen te genieten van de zon en het landschap, toen zijn vriend dr. W. J. Jongmans hem alarmeerde over het plan om een stuwbekken te maken in het Geuldal. Dat was juist de aanslag, die de inmiddels goed georganiseerde natuurminnaars nodig hadden. Zij vormden een slagorde, de C.C. en wie thans het gedenkboekje opslaat, dat ter gelegenheid van het zilveren jubileum is verschenen, weet niet of hij zich moet verheugen over de gewonnen slagen, dan wel moet treuren over de vele malen, dat alle strijd vergeefs is geweest.

Als straks de straaljagers over de Veluwe gieren en in de schaarse delen, die niet door „das Militär" zijn opgeëist, de vogels en de toeristen de stuipen op het lijf jagen, zal men zich de befaamde opmerkingen van generaal Kruls herinneren over „al dat gedoe om die grasjes, sprietjes en vogeltjes"

Na al die vlijt van tien jaren opbouw begint het vele weldenkenden benauwd om het hart te worden. Als straks heel Holland een Ruhr-gebied is geworden, zal er weinig meer te redden over zijn. En daarbij dient men dan nog te bedenken, dat al hetgeen er nu nog aan waardevol natuurbezit in Nederland bestaat, vroeg of laat al ernstig bedreigd is geweest. De Loosdrechtse plassen waren al bestemd voor vuilstortplaats en de Gooise heiden voor villabouw evenals het duingebied.

Waar gaan wij heen? De moderne natuurbeschermers zijn geen warhoofden, die voor elke bedreigde graspol de barricade opstormen. Zij schikken zich noodgedwongen in het onvermijdelijke, maar zij vechten fel tegen de veelverbreide mentaliteit van de technische extroverten, die geen stukje ongerepte natuur kunnen aanschouwen, zonder het in gedachte al in „cultuur" te brengen. Dit soort lieden heeft in de crisisjaren beken „genormaliseerd" — waar men nu spijt van heeft — en heidevelden veranderd in „beschavingswoestijnen" en „aardappelsahara's".

De enige echte berg van Nederland, de St. Pietersberg bij Maastricht, wordt vermalen in de cementmolens. Toch is er iets in de bittere toon, die vroeger overheerste in het contact tussen de C.C. en de technici, milder geworden. Zelfs de technici beginnen aan te voelen, dat men niet naar willekeur kan blijven krassen op de kaart van Nederland. Maar zolang er altijd meer eer te behalen is met het vernietigen van een gaaf hoekje, dan met het behoud, blijft de C.C. en daarmede het Nederlandse volk de verliezende partij. Het hoofdthema op het jubileumcongres, dat onlangs in het Kon. Instituut voor de Tropen in Amsterdam is gehouden, was dan ook: „De welvaart gaat in steen gehuld".

AMIGOE VAN DE JEUGD

BARCO'S HANDSCHOEN

Jullie hebben kunnen lezen, hoe Barco door zijn eigen schuld de kracht van zijn toverhandschoen had verloren doen gaan. En ook weten jullie, dat hij heel verdrietig en zonder enig bezit verder trok. Nu kunnen we zien, hoe het toch nog gelukkig afliep.

Barco was een flinke en eerlijke kerel en liet zich voor zijn verdriet niet uit het veld slaan. Ook wist hij wel, dat zijn eigen ondoordacht optreden de oorzaak was van zijn tegenslag. Hij besloot verder te trekken en door ijverig te werken zijn moeilijkheden te overwinnen.

Maar het was niet lang nadat hij dit besluit had genomen, toen hij op een goede avond zat uit te rusten op een boomstam naast de weg en er iets bijzonders gebeurde. De weg lag stil en verlaten voor hem en Barco haalde uit zijn rugzak een klein stuk droog brood. Meer had hij niet. Juist wilde hij er zijn tanden inzetten, toen er een stemmetje naast hem klonk, dat zei: „Toe, geef mij ook wat, Barco!" Barco draaide zich met een ruk om en zag achter zich een klein mannetje staan. Het kereltje was niet groter dan een turf en keek hem vragend aan.

„Wel," zei Barco, „veel heb ik niet, alleen een stukje droog brood, maar als je honger hebt, kun je de helft van me krijgen." Zo gezegd, zo gedaan, en toen het mannetje even later naast onze vriend zat, vroeg Barco hem: „Hoe weet jij eigenlijk mijn naam?" Het ventje antwoordde: „Omdat ik steeds bij je was, ook al heb je mij nooit gezien, ik kan me onzichtbaar maken, weet je. En het oude houthakkersvrouwtje, dat jou die toverhandschoen gaf, heeft me met je meegestuurd om te kijken hoe je die handschoen zou gebruiken. Ik heb gezien, dat je braaf je best hebt gedaan en de kracht van de handschoen hebt gebruikt om andere mensen te dienen. Dat was mooi van je. Maar ik heb ook gezien wat je bij die herberg deed, toen je te veel wijn had gedronken en dat was niet zo mooi."

Barco hoorde dit en toen het mannetje de laatste woorden zei, kreeg hij een kleur van schaamte. „Zeg me eens, hoe heet je?" vroeg Barco.

„Ik heet Pinkodorius, maar ze noemen me altijd Pinkje," antwoordde het kereltje.

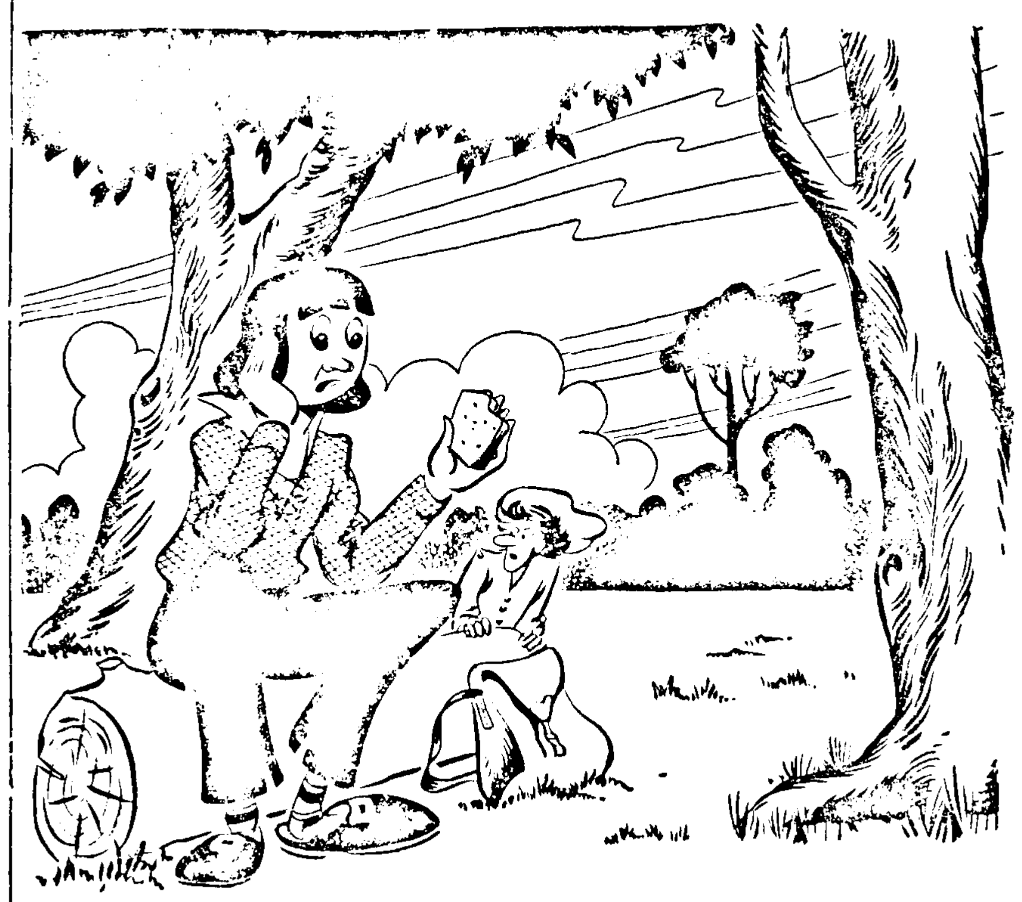
„Welnu, Pinkje, zou er niets aan te doen zijn? Ik bedoel: zou ik die toverkracht niet op een of andere wijze terug kunnen verdienen?"

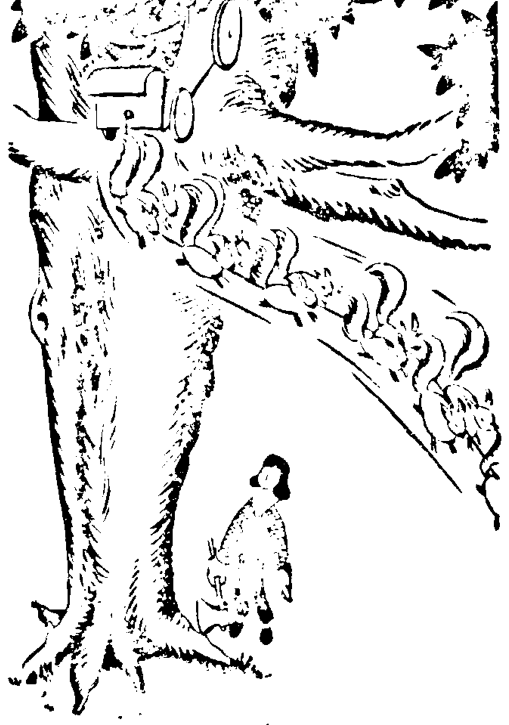
„Tja," zei Pinkje nadenkend, „je zou daarvoor naar het houthakkersvrouwtje moeten gaan en het haar vragen."

„Maar ik durf dat goede, oude moedertje niet meer onder de ogen te komen na wat ik gedaan heb," zuchtte Barco.

„Kom, kom, als je spijt hebt over wat je gedaan hebt en werkelijk van plan bent om dergelijke domme streken niet meer uit te halen, kun je rustig naar haar toegaan. Ze is heel verstandig en zal een oprechte mens zeker een misstap vergeven," meende Pinkje en vervolgde: „Als je naar haar toewilt, kun je met mij meegaan, want mijn taak is toch beëindigd nu de toverkracht niet meer in de handschoen is."

Dat deed Barco en even later trokken zij tezamen over de lange weg. De nacht brachten zij door in een hooiberg en welgemoed gingen ze de volgende morgen weer verder. Doordat Barco onderweg houtjes hakte voor de mensen of hen op andere wijze hielp, hadden ze ook steeds wat te eten. En na enkele dagen kwamen ze aan een beek, waarover een smalle brug lag. Toen ze die over waren, zag Barco, dat ze zich in het bos bevonden waar het oude vrouwtje woonde. Even weifelde Barco, maar toen liep hij met forse stappen naast het mannetje voort.

Pinkje kende de weg blijkbaar uitstekend, want zonder op of om te zien stapte hij parmantig voort over de smalle bospaadjes.

Het was een flink stuk lopen, maar tenslotte kwamen ze toch bij het huisje van de oude vrouw. Maar wat was het veranderd! Hoog groeide het onkruid op het pad en in de moestuin, en de luiken en deuren waren totaal verveloos. En van het oude vrouwtje zelf was niets te bespeuren. Barco wilde aan Pinkje vragen, wat er aan de hand was, maar het kereltje keek zo geheimzinnig, dat Barco wel begreep, dat hij van Pinkje niet wijzer zou worden. Hij liep eens om het huisje heen en toen hij weer terugkwam bij de voordeur was Pinkje verdwenen. Hoe hij ook zocht en riep: géén Pinkje. Barco had de laatste tijd al zoveel vreemde dingen meegemaakt, dat hij zich over het verdwijnen van zijn kleine makker niet meer verbaasde. Hij hing zijn jas aan een tak en ging aan het werk. Een hele dag had hij nodig om het onkruid op te ruimen en toen hij 's avonds wat wilde eten, vond hij in het huisje alleen wat meel. Wederom ging hij naar buiten om hout te hakken. Want hij wilde vuur maken om van het meel pannekoeken te bakken. In de schuur zag hij maar één bijl staan.

En dat was de grote bijl, waarvan hij wist, dat die veel te zwaar voor hem was. Maar omdat er geen andere was, moest hij die ene wel nemen.

Hij zocht een geschikte boom op en wilde die gaan omhakken. De bijl was niet alleen veel te zwaar, maar ook was de steel zo ruw, dat zijn handen er pijn van deden. Nu herinnerde Barco zich de handschoen. Ook al was de toverkracht er uit, toch zou hij hem nog kunnen dienen om zijn hand te beschermen. Snel trok Barco de handschoen aan, maar wat was dat? Een vreemd geluid klonk op dat moment door het bos en toen Barco opkeek, zag hij, dat door de boomkruinen een soort wagen reed, getrokken door wel honderd eekhoorntjes. Er zat iemand in en toen de wagen boven zijn hoofd stopte, zag hij, wie er in de wagen zat. Het oude vrouwtje! Ze boog zich over de rand van het voertuig en keek Barco strak aan. Met luider stem, die duizendvoudig door de boomstammen werd weerkaatst, riep zij:

„Barco waar is de toverkracht van de handschoen gebleven?"

Barco was bleek van angst geworden en wiste zich het zweet van zijn voorhoofd. Hij stamelde:

„Ach, lief vrouwtje, ik...... ik...... de handschoen...... handschoen..... ge zijt zover af, ik...... ik."

„Ge hoeft het me niet te zeggen, Barco, ik weet alles. Pinkje heeft het me verteld. En dat ik veraf ben komt, omdat ge me verdriet hebt gedaan. Wanneer de mensen elkaar verdriet doen, geraken ze van elkaar verwijderd!" Barco zweeg en keek vol schaamte en spijt naar de grond. Een traan viel op zijn handschoen. Toen sprak het vrouwtje weer, maar nu kwam het geluid niet meer vanuit de bladeren, maar vlak bij hem: „Barco, omdat je een goede kerel bent en ondanks je moeilijkheden goed bleef voor iedereen, zal ik je nog éénmaal de toverkracht teruggeven."

En direct voelde Barco, dat de bijl, die hij nog steeds vasthield, licht werd als een veertje, en met genoegen en een opgewekt gemoed velde hij de boom.

Toen hij klaar was met van de boom brandhout te hakken, vond hij in het huisje het vrouwtje bezig met beslag voor pannekoeken te maken. Snel maakte Barco het vuur aan en weldra hingen in het huisje de lekkere geuren van goudgele pannekoeken.

En toen Pinkje even later binnenkwam met honing en bosbessen, kon het feestmaal beginnen. Wat hebben ze gesmuld!

Later op de avond zaten ze nog gezellig bij elkaar in het vriendelijke huisje en af en toe speelde de kleine Pinkje op een héél klein viooltje de mooiste wijsjes.

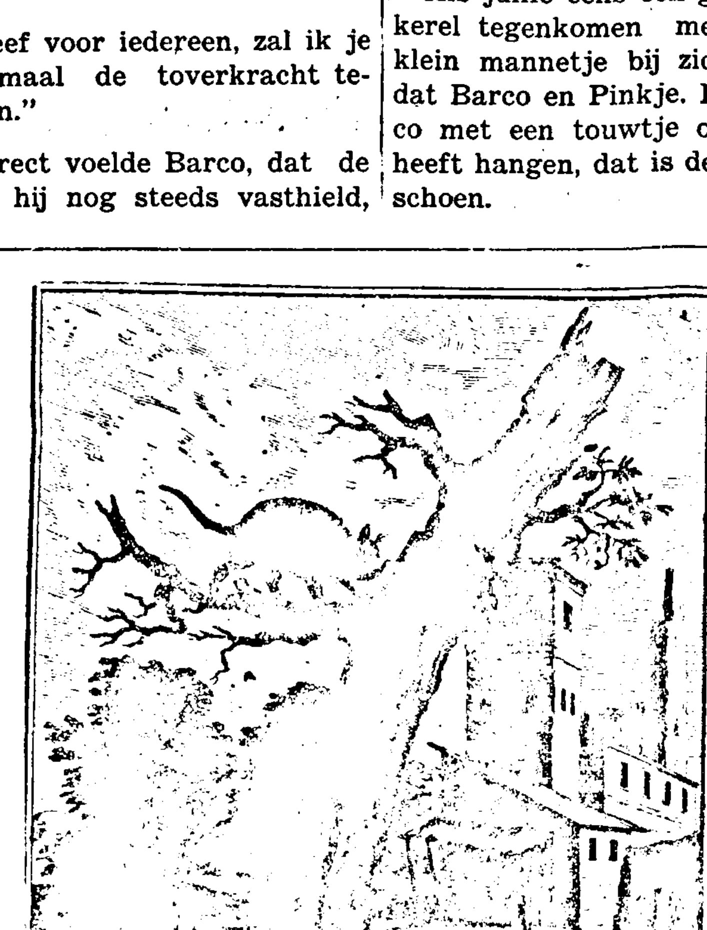
Barco bleef nog enige tijd in het gastvrije huisje in het bos en werkte voor het goede, oude vrouwtje. Hij zaaide groente in haar moestuintje en verfde haar huisje. Ook hakte hij een grote voorraad brandhout voor haar, zodat ze voorlopig weer vooruit kon.

Bij het afscheid zei het vrouwtje: „Barco, je moet nu tot mijn spijt vertrekken, beloof me echter dat je nog eens terug zult komen. En haal geen domme dingen meer uit, want als de toverkracht weer uit de handschoen gaat, kan ik je niet meer helpen."

Barco beloofde het en gaf het vrouwtje ontroerd de hand. Pinkje ging met hem mee en zo trokken zij de wereld in.

Als jullie eens een grote, sterke kerel tegenkomen met een heel klein mannetje bij zich, dan zijn dat Barco en Pinkje. En wat Barco met een touwtje om zijn hals heeft hangen, dat is de toverhandschoen.

E. Walter

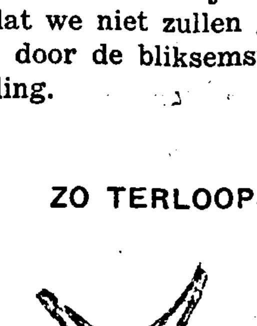
De Arend het Varken en de Kat

Een arend woonde met zijn jongen boven in de kruin van een boom. Midden in die boom huisde een kat en aan de voet van de boom had een wild varken een onderkomen gevonden. Lang leefden ze daar in rust en goede verstandhouding, totdat de kat op zekere dag die rust verstoorde. Ze klom tot bij de arend en zei: „Vriend arend, dat varken aan de voet van de boom woelt steeds maar in de grond om die boom te doen omvallen en uw en mijn jongen te bemachtigen. Wees op uw hoede." Toen liep ze snel naar het varken en zei: „Vriend varken, let op. De arend loert op uw jongen. Verlaat ze geen ogenblik en zeg vooral niet dat ik u heb gewaarschuwd. Want ik meen het goed met u." En de kat ging naar haar eigen nest. Maar de arend durfde zijn jongen niet meer te verlaten, want ze konden nog niet vliegen, en het varken durfde ook niet meer weggaan en zat alsmaar te kijken naar de kruin van de boom. Dat bleef zo duren totdat arend en varken, samen met hun jongen, van honger omkwamen.

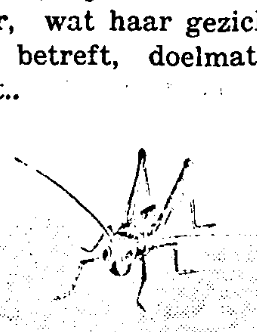
Dat had de kat gedaan met haar boze tong. Maar ze had er niet lang plezier van, want op een nacht trof een felle bliksemstraal de oude boom en scheurde hem open van boven tot onder. Van de kat en haar jongen bleef niets meer over.

Boze tongen kunnen heel wat kwaad stichten. Of ze dit met opzet doen of uit onverstand doet weinig ter zake. Laten we liever op onze woorden passen en goed nadenken of we wel alles kunnen verantwoorden wat we vertellen. Dan hebben we altijd de beste kans, dat we niet zullen getroffen worden door de bliksemstraal der vergelding.

ZO TERLOOPS

Een zeester heeft een klein oog op de punt van elk van haar armen; zij is dus door de natuur, wat haar gezichtsvermogen betreft, doelmatig uitgerust..

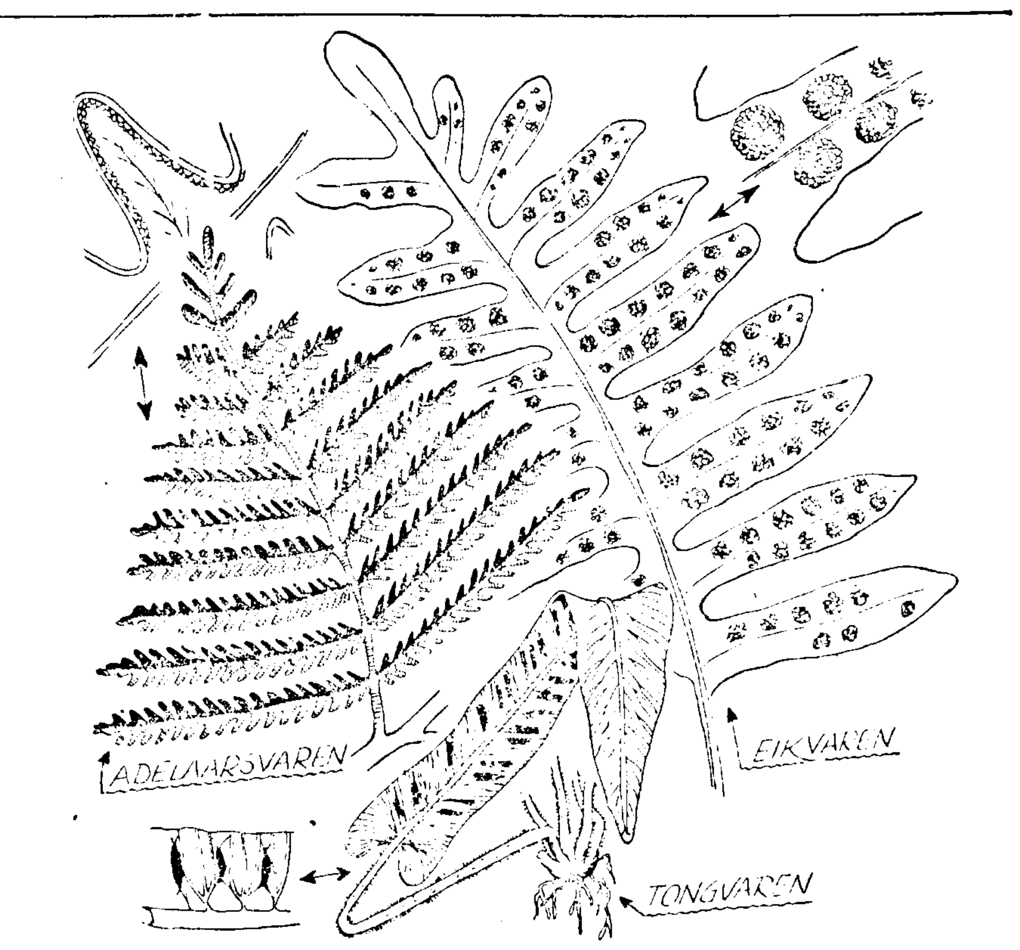
De sprinkhanen uit de grotten van Pennsylvanië in Noord-Amerika hebben hun vleugels verloren; hun voelsprieten zijn daarentegen uitgegroeid tot een verbazende lengte.

MOOIE PLANTEN ZONDER BLOEMEN

Verschillende keren werd door kinderen en grote mensen al eens gevraagd, hoe er telkens weer nieuwe varens komen. Zij wisten van de bloeiende planten, dat er eerst zaad wordt gevormd en dat uit deze zaden weer nieuwe planten kunnen groeien. Maar varens dragen nooit bloemen, zo dachten ze, hoe komen er dan nieuwe varens?

Helemaal geen domme vraag, hoor! Ik zal proberen het zo eenvoudig mogelijk te vertellen. Eerst moeten we dan de varenplant eens goed bekijken.

Varens kun je overal, waar bossen zijn, vinden. Dat komt, omdat varens veel van schaduw houden. Je zult dat straks wel begrijpen. Varens en bossen horen feitelijk bij elkaar.

Laten we samen eerst 'n varenblad bekijken. Daartoe nemen we de adelaarsvaren, die je hiernaast ziet getekend. Het is een heel mooie grote soort, die je in verschillende streken van ons land wel tegenkomt. Jullie zien al wel dadelijk, dat één groot blad weer bestaat uit een groot aantal kleinere blaadjes, die op hun beurt in nog veel kleinere blaadjes zijn verdeeld.

Juist aan de vorm van die bladeren en blaadjes kan men dikwijls de verschillende soorten varens kennen.

Zo heeft de tongvaren bladeren, die helemaal niet meer verdeeld zijn, terwijl de eikvaren maar heel weinig ingesneden is.

We gaan nu zo'n varenblad eens van de achterkant bekijken. We vinden daar dikwijls een heleboel bruine knopjes. Over deze bruine knopjes zit een klein, dun vliesje. Als de knopjes rijp zijn, breekt het dunne vliesje stuk en komen uit elk knopje een heel groot aantal kleine korreltjes. Stuk voor stuk kun je die met het blote oog helemaal niet zien, zo klein zijn ze. Deze kleine korreltjes zijn echter geen zaden, hoor, zoals we dat zien bij de bloeiende planten. Als ze gezaaid worden, komen er ook geen nieuwe varenplanten uit.

Men noemt deze kleine korreltjes sporen en de varens heten dan ook sporenplanten. Er zijn zeer veel sporenplanten, misschien nog wel meer dan planten met bloemen. Bijvoorbeeld paddestoelen, bacteriën enzovoort. Daarover echter later eens.

Valt nu zo'n varenspore op de grond op een geschikte en vochtige plaats, dan gaat die net als een zaadje kiemen. Er groeit een klein worteltje en een klein blaadje uit, maar dit lijkt niets op een varenplant.

We noemen dit plantje de voorkiem van de varen.

Deze voorkiem zouden we kunnen vergelijken met de bloem van een gewone plant, maar dan moeten we helemaal niet denken aan een mooie kleur of geur en aan bloemblaadjes en kelkblaadjes. Wel echter komen er een soort meeldraden en stampers op voor. Bij de gewone bloemen moet het stuifmeel van de meeldraden op de stamper komen. Bij de voorkiem moet hiervoor een beetje vochtig zijn. Je begrijpt dus nu wel, dat varens schaduw- en bosplanten zijn. Hier komt dus geen wind of insect aan te pas, alleen een beetje vocht is voldoende. Aan het meeldraadje" zitten zelfs een paar kleine haartjes, die ze als roeispaantjes kunnen gebruiken. Leuk, hè!

Is alles tot zover goed gegaan, dan ontstaat weer een nieuwe varenplant.

Je moet maar eens op zoek gaan op een plek, waar varens groeien. Probeer een loupe in je bezit te krijgen om alles beter te zien en te bestuderen.

Vast en zeker zie je de sporenhoopjes achter op de bladeren en als je goed rondkijkt ook wel de genoemde voorkiemen.

Behalve door sporen planten zich de varens ook voort door zogenaamde wortelstokken. Dat zijn dikke, horizontale wortels in de grond, die niet doodgaan, maar telkens weer uitlopen.

Ook in de woonkamers hebben de mensen vaak mooie varens. Dikwijls echter kunnen ze deze niet goed houden.

Juulie begrijpen nu, dat deze planten niet vlak voor het raam in de zon moeten staan. Bovendien verlangen deze planten bosgrond in de potten. Dat zijn ze in de natuur ook gewoon.

Ook in de huizen vormen de varens wel sporen. Van voorkiemen komt echter niet veel terecht. Dat lukt beter in de broeikassen van de varenkwekers.

J. B. M. v. d. B.

„Pas op je fabrikaat en zoek het in de kwaliteit"

Dr. A. Campo heeft vertrouwen in Surinaams Tienjarenplan

VAN GELDER'S Papierfabrieken en uitbreiding van visserij komen SURINAME zeer ten goede

Den Haag. — „Houd vast aan het beste produkt dat je kunt telen, daarin mag niet de minste of geringste knoeierij voorkomen. Zie verder toe op een behoorlijke produktie per hectare. En handhaaf tot het uiterste de lage kostprijs, dus: mechanisatie. Zorg er steeds voor, goede deskundigen aan te trekken.

Dit — aldus dr E. J. A. Campo in een onderhoud dat hij te zijnen huize in Den Haag, dat is gelegen onder de rook van het imposante nieuwe hoofdkantoor van de Eerste Nederlandse Verzekeringsmaatschappij, had met een redacteur van het A.N.P. zijn principes die ik mijn mensen, en ook de autoriteiten in Suriname, steeds voor ogen heb gehouden.

De situatie is thans zo, dat voor de rijst van Wageningen in het Europese afzetgebied — waar voor de rijst geen markt bestaat — per 100 kilo vijf à zes gulden meer kan worden bedongen dan voor welke andere rijstsoort ook. Door het ontbreken van die markt hangt alles af van de kwaliteit. En de enige wens, die ik mijn opvolger en zijn medewerkers kan medegeven is deze: pas op je fabrikaat en zoek het in de kwaliteit.

Een belangrijke factor hierbij — vervolgde de heer A. Campo — is het aantrekken van de juiste mensen, degenen, die van de teelt van het produkt het best op de hoogte zijn. Zo was de man, die gezorgd heeft dat de Wageningen-rijst op haar huidige kwaliteit is gekomen, dr V. D. Meulen. Hij heeft te buitenzorg zijn leven lang in de rijst gewerkt. Ik zeg dit omdat men in Suriname al te gauw meent, het zelf wel te kunnen. Ik heb wat dit betreft, de wind mee gehad. Toen we aan Wageningen begonnen wilde ieder die in Indonesië iets betekende, dat land verlaten, men verheugde er zich op, weer constructieve arbeid te kunnen verrichten, nu in Suriname. Ik had daardoor een ruime keus. En ik zelf heb in Suriname steeds ook met buitengewoon veel plezier en arbeidsvreugde mijn werk gedaan.

Wij vroegen de mening van dr A. Campo over de jongste ontwikkeling in het Brokopondoproject, speciaal in het licht van de overeenkomst met Suralco. "De consequenties en de portee van een Mammouth-project als Brokopondo kan ik niet overzien, en ik kan er mij derhalve niet over uitlaten", was het antwoord.

Wel gaf de heer A. Campo zijn mening over het tienjarenplan "waarin ik alle vertrouwen heb en dat Suriname zeker tot ontwikkeling zal brengen. Het is een plan, dat ik meer in overeenstemming acht met de huidige stand van de economie van een land als Suriname, b.v. in vergelijking met landen als Costa Rica, Panama, Guatemala enz. het valt op het ogenblik uiteraard niet te voorspellen, of Suriname daardoor een welvarend land zal worden.

In dit verband wilde dr A. Campo opmerken dat men zich in Nederland niet te veel moet afvragen: is ons geld wel goed belegd, en wat krijgen we er voor terug. In het verleden heeft Nederland Suriname eigenlijk hopeloos verwaarloosd, zodat ieder, die het vroegere Ned. Indië kende en in Suriname kwam, zich eigenlijk een beetje moest schamen. gelukkig is dat nu helemaal veranderd.

De heer A. Campo noemde verder nog als twee projecten die Suriname zeer ten goede zullen komen, het bedrijf van Van Gelder's papierfabrieken, dat op het stuk van de reboisatie prachtig werk verricht, en voorts de ontwikkeling en uitbreiding van de visserij.

"En wat denkt U nu verder te gaan doen", vroegen wij.

"Voorlopig ben ik, met anderen, bezig met het organiseren van een nieuwe leerstoel aan het "Institute for social studies" in Den Haag. Die leerstoel gaat over de vooruitgang van het culturele leven door middel van de technische vooruitgang in de landbouw". Er is daarvoor een research-comité ingesteld, dat dit jaar zijn gedachten over het onderwerp zal vastleggen, die dan in 1959 zullen worden verwerkt in colleges aan de studenten. Er bestaat hiervoor onder de studenent van de 34 nationaliteiten, die colleges aan het institute volgen, belangstelling. In het comite behandelen o.a. Prof van Melse de natuurfilosofische kant, iemand van de Philipsfabreiken de industriële zijde en ik houd mij bezig met de landbouwkundige aspecten. En wat ik verder denk te doen? Ik kan — behoudens de rem van mijn 67 jaren — nog verschillende kanten uit. In het verleden heeft men mij wel aangezocht voor projecten op mijn terrein, zowel van Engelse als Amerikaanse zijde, o.a. het Soedanproject en ontginningen in Koeweit. Maar ja, ik kon en wilde Wagennigen niet zo maar in de steek laten. En uit dergelijke aanzoeken blijkt ook wel, dat Wageningen een internationale bekendheid heeft verworven.

Misschien — aldus eindigde dr A. Campo het onderhoud — aanvaard ik in de toekomst nog wel eens een dergelijke aanbod, als het mij wordt gedaan".

Bernard van Leer op 74-jarige leeftijd overleden

Amsterdam. — Te Amsterdam is maandagavond op 74-jarige leeftijd overleden de heer Bernard van Leer, oprichter en laatselijk president-commissaris van Van Leers Vatenfabrieken N.V.

De heer Van Leer was niet alleen een zakenman van uitzonderlijk formaat, die een daaraan evenerdig sucmaat, die 'n daaraan evenredig sucwas ook een hartstochtelijk paardenminnaar. Dit laatste kreeg vorm in een circus — Kavaljos — waarmee hij Nederland doorreisde en, gedurende de tweede wereldoorlog, door de Verenigde Staten trok. Precies op tijd was hij met zijn troep daar gearriveerd.

De overledene was ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw en Officier in de orde van Oranje Nassau. De heer Van Leer werd op 27 december 1883 te Amersfoort geboren. Na zijn schooltijd begon hij zijn loopbaan in een ijzerwinkel. Vervolgens kwam de heer Van Leer op jeugdige leeftijd in dienst bij R. S. Stokvis waar hij snel carriere maakte. Hij werd directeur van het bijkantoor Amsterdam. In 1917 begon de heer Van Leer voor zichzelf met de fabrikatie van cartonnage, blikverpakkingen en kleine metaalwaren. In 1923 kreeg hij zijn eerste opdracht voor de levering van stalen vaten voor asfalt voor de Koninklijke Shell. En daaruit heeft zich het Van Leer concern geleidelijk aan ontwikkeld, dat nu 45 vestigingen in binnen- en buitenland heeft. In 1947 maakte Van Leer met een van de KLM gecharterd vliegtuig een reis langs de fabrieken in Europa, Azië en Afrika. Op deze rondvlucht werd ruim 50.000 km afgelegd.

Na de oorlog liet de heer Van Leer een mobiele vatentrein maken, een kleine complete vatenfabriek op trailers.

VERZOEK AAN ONZE ABONNE'S OP ARUBA

Theoretisch is de bezorging van de „Amigoe" perfekt .... Jammer, dat er een enkele maal verschil bestaat tussen theorie en praktijk. Indien het eens mocht gebeuren dat U Uw Amigoe niet, of te laat, ontvangt, wilt U dan direkt (liefst dezelfde avond nog) ons kantoor opbellen (1233). U krijgt, indien enigszins mogelijk, de krant dan alsnog bezorgd, terwijl maatregelen worden getroffen om herhaling te voorkomen. Door ons onmiddellijk te waarschuwen als er iets mis is met de bezorging, doet U ons een groot plezier.

Dreigt revolutie in INDONESIE tijdens SOEKARNO'S afwezigheid?

Terugkeer van president thans reeds twijfelachtig

Hongkong. — Een correspondent te Hongkong van Reuter heeft het vermoeden geopperd, dat president Soekarno sterk zal blijven speculeren op het vertrouwen dat hij in de Indonesische regeringskringen nog geniet. Het schijnt, zo schrijft deze correspondent, dat de berichten als zou een groep onder Nasution en Djuanda de macht in Djakarta hebben overgenomen, niet op waarheid berustten.

Het is namelijk gebleken, dat Soekarno, die altijd een psychopatisch geval is geweest, in de laatste tijd vaak in een humeurige, onevenwichtige geestestoestand is geweest. De aanslag die op dertien december op zijn leven was gepleegd, heeft hem een grote shock bezorgd.

„Bovendien nemen zijn (dure) amoureuze aangelegenheden een belangrijk deel van zijn tijd in beslag".

Men betwijfelt of Soekarno's reis voor hem physiek wel de gewenste uitwerking zal hebben. Ook zijn terugkeer in Indonesië zal geen nieuw begin zijn, want om een voorbeeld te noemen, is Soekarno bang zich zonder meer in het openbaar te vertonen, uit vrees dat er weer een aanslag op hem gepleegd zal worden.

Deze reis, zegt de commentator in Hongkong, is eigenlijk niets nieuws. Soekarno, die reeds op drie grote reizen is geweest naar Amerika, Rusland en China, had bovendien nog grote naar Europa, New York en Zuid-Amerika in het vooruitzicht. Hij houdt van reizen en maakt graag staatsbezoeken. Hij houdt van het gejuich van buitenlandse menigten (die stukken minder gevaarlijk zijn dan de Indonesische ten aanzien van hem persoonlijk).

Hij is niet ver van Indonesië, hetgeen er op wijst dat hij zal terugkeren, aldus de Hongkongse correspondent van Reuter. Doch indien het in Java tot een botsing zou komen tussen rechts en links, zal zijn terugkomst versperd zijn. Beide zijden zijn op hun hoede, en de mogelijkheid tot deze botsing is niet uitgesloten.

Indien de rechtsen winnen zal Soekarno verboden worden terug te keren, zo voorziet Reuter. Indien links wint komt hij misschien.

Foot houdt kalmerende toespraak tot Cyprioten

Nicosia. — Sir Hugh Foot, gouverneur van Cyprus, heeft via radio en televisie de bevolking van het eiland opgeroepen de vrede te bewaren, "waarvan alle vooruitgang afhankelijk is."

Foot gaat naar Engeland voor overleg met de regering. Hij zei dat de bevolking van Cyprus niet moet hopen op een plotseling wonder, waardoor alle moeilijkheden van de baan zouden zijn. Wel mag men hopen op een geleidelijke oplossing van de moeilijkheden. Een dergelijke weg moet te vinden zijn, aldus de gouverneur. Eerst moesten er geloof en vertrouwen zijn. Als er eerst maar een goed begin kon worden gemaakt.

Syngman Rhee wil naar Noord-Korea oprukken

Seoel. — President Syngman Rhee van Zuid-Korea heeft in een Nieuwjaarsboodschap gezegd dat de strijdkrachten van de Verenigde Naties het Zuidkoreaanse leger toestemming dienen te geven voor een opmars tegen Noord-Korea.

Wij kunnen het land verenigen, indien de Verenigde Naties ons moreel en materieel bijstaan, aldus Syngman Rhee.

Tot de "broeders in Noord-Korea zei de president in zijn boodschap, dat de bondgenoten Zuid-Korea hebben verhinderd naar het Noorden op te rukken.

EGYPTE wordt overstroomd met vals geld

Cairo. — Tienduizenden valse bankbiljetten van vijf Egyptische ponden zijn sedert vorig jaar in omloop, aldus melden Egyptische bladen onder aanhaling van officiële bronnen.

Zij schrijven, dat een onderzoek door de Egyptische procureur-generaal in Libanon, Libië en Egypte ingesteld, heeft geleid tot de ontdekking van de "grootste valse-muntersaak die het Midden-Oosten ooit heeft gekend".

De uitgifte der biljetten was georganiseerd door "zekere Arabieren die tussen Libanon, Libië, Frankrijk en Israel reisden". Een van hen zou een voormalig premier van een Arabisch land zijn.

Zal Indonesië haar export naar Nederland hervatten?

Djakarta. — De export van Indonesische produkten naar Nederland, die kortgeleden bij het ontstaan van de anti-Nederlandse akties was stilgelegd, zal spoedig worden hervat. Dit moet volgens het persbureau Antara door het Indonesische ministerie van Buitenlandse Zaken zijn bekend gemaakt.

Het is echter onwaarschijnlijk, dat Nederland deze produkten zal herexporteren zoals vroeger. Indonesische exporteurs hebben daarom reeds maatregelen getroffen, zoals kontakt opnemen met andere dan Nederlandse afnemers, die in het verleden reeds produkten uit de Indonesische archipel importeerden, hetzij rechtstreeks, hetzij in doorvoerhandel van Nederland. Hierbij is volgens Antara West-Duitsland ook inbegrepen.

Volgens dit persbureau tracht Indonesië het zwaartepunt van de kakopexpert van Amsterdam te verleggen naar New York. De centrale voor de export van dit produkt, de „Kapokmaatschappij", heeft de regering gevraagd een branche te openen in New York.

Dit zal volgens Antara gedaan worden met het oog op het feit, dat er in de Verenigde Staten een grotere vraag naar kapok is ontstaan.

In Djakarta heeft een woordvoerder van het leger medegedeeld, dat alle Nederlandse bedrijven, die nog niet onder het beheer van de regering gesteld zijn, vóór 16 januari as. bij de militaire autoriteiten moeten zijn geregistreerd. De registratie van bedrijven, die geheel Nederlands zijn, of die met Nederlandse kapitaalbijdragen werken, is op 6 januari begonnen.

Minister Sudibjo van voorlichting deelde in de hoofdstad mede, dat er door de regering spoedig aan- en toewijzingen zullen worden gegeven voor het opzetten van een ruilhandel tussen de buitengewesten en het buitenland. Volgens berichten wordt er reeds ruilhandel gedreven door Noord-, Zuid- en Centraal-Sumatra, Borneo, Celebes en de Molukken. De regering zou over het verloop van deze ruilhandel bezorgd zijn.

(Een maand geleden hadden vooraanstaande personen vooral Borneo ervoor gewaarschuwd, dat deze ruilhandel meer kwaad dan goeds voor het betrokken gebied en geheel Indonesië kan meebrengen. De handel wordt geheel eigendunkelijk door deze gewesten gedreven.)

Er is gewezen op het verschijnsel, dat de gewesten tegen de centrale regering in Djakarta werken, aangezien zij voor eigen baat buitenlandse reserves opbouwen uit deze ruilhandel. De weerslag hiervan op de nationale financiële situatie is voor de regering een bron van zorg, zo heeft de regering bekend gemaakt.

Wetenschappelijke staf voor centrale proefstation

Caraibisch Gebied. — Aan de Regeringen in het Caraibisch gebied is door de Minister van Koloniën medegedeeld, dat met ingang van 1 oktober de uitvoering van zes projecten door de Koloniale Organisatie voor Economische Ontwikkeling en Welvaartszorg is overgedragen aan het Federale Bestuur van Brits West-Indië. Het zijn de volgende: Technische Bijstand, het West-Indische opleidingsproject, de benoeming van de Wetenschappelijke Staf van de Universiteit van West-Indië en het Centrale Proefstation voor katoenonderzoek. Het Federale Bestuur heeft thans ook de verantwoordelijkheid gekregen voor de betrekkingen met d UNESCO en de ICFTU.

Londen. — Tass bericht, dat Sovjet technici een apparaat hebben ontwikkeld, dat in de visserij zal worden gebruikt om grote scholen vis te lokaliseren. Het apparaat berust op het principe van de televisie.

CURACAO

Dam-concours in C.V.B.-clubgebouw

Willemstad. — Zondag as. zal een groot dam-concours geopend worden in het C.V.B.-clubgebouw te Amsterdam nr 1. Voor dit concours zijn zeer mooie prijzen beschikbaar gesteld. en de bezetting omvat de sterkste clubs van Curaçao.

De opening geschiedt om 10.00 uur waarna om 10.30 uur de eerste wedstrijd gespeeld zal worden en wel tussen de C.V.B. en de A.S.C.A.

Het programma ziet er als volgt uit:

Zondag 12 jannuari 10.00 uur: Opening. 10.30 uur: A.S.C.A. — C.V.B. (referees Merien en Bernardus).

Dinsdag 14 januari 20.00 uur: N.A.S.V. — Barges Bad (Adames en Heydoorn).

Donderdag 16 januari 20.00 uur: J.P.F. — P. L. Brion (Luyando en Merien).

Zondag 19 januari 10.30 uur: Vesta — De West (Bernardus en Landburg).

Dinsdag 21 januari 20.00 uur: Cas Cora — ASCA (Adames en Luyando).

Donderdag 23 januari 20.00 uur: CVB — NASV (Huggings en Heydoorn).

Zondag 26 januari 10.30 uur: P. L. Brion — Barges Bad (Bernardus en Landburg).

Dinsdag 28 januari 20.00 uur: De West — JPF (Luyando en Merien).

Donderdag 30 januari 20.00 uur: Vesta — Cas Cora (Adames en Luyando).

Zondag 2 februari 10.30 uur: CVB — JPF (Merien en Bernardus).

Dinsdag 4 februari 20.00 uur: Cas Cora — NASV (Adames en Huggings).

Donderdag 6 februari 20.00 uur: Barges Bad — ASCA (Luyando en Heydoorn).

Zondag 9 februari 10.30 uur: P. L. Brion — De West (Landburg en Bernardus).

Dinsdag 11 februari 20.00 uur: Vesta — Barges Bad (Luyando en Adames).

Donderdag 13 februari 20.00 uur: ASCA — NASV (Heydoorn en Merien).

Zondag 16 februari 10.30 uur: CVB — P. L. Brion (Huggings en Landburg).

S.V. „ENTRE NOUS JUVENILS"

Willemstad. — Maandag 6 januari 1958, bij de voortzetting van de clubkampioenschappen van de S.V. „E.N.J.", was de dag van sensationele en verrassende uitslagen

Allereerst de wedstrijd R. Davelaar tegen Bakhuis, welks uitslag praktisch het kampioenschap betekende. Dit werd een zenuwen-wedstrijd, die het publiek juist boeide.

Davelaar won na een enerverende wedstrijd, waarmede hij ongeslagen het clubkampioenschap behaalde. Veel applaus oogstte Bakhuis bij zijn energieke pogingen om in de finalset zijn 2 punten achterstand in te halen, hetwelk hem ook gelukte. Hij vermocht het tegen de „panter" echter niet tot een overwinning te brengen, ondanks zijn haast ondoordringbare verdediging.

Weert, laatste op de ranglijst, bevocht een moeilijke zege op B-klasser Maharay. Des te opmerkelijker is deze prestatie als men bedenkt, dat de B-klassers het beste van het kampioenschap geven. Maharay, op zijn beurt, gaf de kampioen alles wat hij waard is en slechts in de final-set na de wedstrijd was hij gewonnen.

Balentina, de meest briljante en perfekte speler van de vereniging, bewees zijn spelcapaciteiten in zijn wedstrijd tegen Davelaar, maar de laatste tijd was hij teveel uit vorm om de kampioen te bedreigen.

Hieronder de uitslagen van de wedstrijden:

Bakhuis — R. Davelaar 21—10, 18—21, 21—23; Manuel — Weert 21—11, 21—15 Manuel — R. Davelaar 16—21, 14—21; Balentina — Weert 21—9, 21—12; Balentina — R. Davelaar 11—21, 16—21; Bakhuis — Weert 21—6, 21—15; Cannister — R. Davelaar 17—21, 16—21; Cannister — Weert 10—21, 21—13, 21—11; Weert — Maharay 14—21, 21—18, 21—12; R. Davelaar — Maharay 21—19, 15—21, 21—16.

Weer sabotagedaden in Argentinië

Evansville. — Een Amerikaanse meteoroloog, een zekere Charles Merritt uit Evansville in de staat Indiana, gelooft, dat hij op 1 januari 's ochtends vroeg (plaatselijke tijd) getuige is geweest van het einde van de eerste Russische Kunstmaan. Hij nam toen in noordwestelijke richting een helder wit schijnsel waar van een bol die zo groot leek als de maan, maar die veel helderder was. De kleur van het schijnsel werd langzamerhand rood en verdween achter de horizon.

W.-Duitsland stelt militaire eenheden onder commando van de NAVO

Bonn. — De Westduitse strijdkrachten hebben bij het begin van 1958 twee panterdivisies, een eskader motortorpedoboten en een eskader transportvliegtuigen onder het commando van de NAVO gesteld. Deze eenheden worden aangemerkt als in beperkte mate voor gebruik geschikt.

Onder het commando van de NAVO staan hierdoor drie pantsergrenadierdivisies, twee pantserdivisies, drie eskaders mijnenvegers, een eskader motortorpedoboten en een eskader transportvliegtuigen van de Westduitse strijdkrachten.

Een woordvoerder van het Westduitse ministerie van defensie deelde te Bonn mee, dat de divisies thans op de tweederde van hun difinitieve sterkte zijn.

Op 1 april zullen een luchtlandingsdivisie en een brigade bergjagers aan de NAVO worden toegevoegd.

Puertorikeinse veestapel uitgebreid

Puerto Rico. — Sinds men in 1954 begonnen is met de uitvoering van het programma t.b.v. de verbetering van de weilanden werden 32.300 cuerdas weiland (hetgeen overeenkomt met ± 30.000 hectaren) bebouwd en het programma is nu uitgebreid tot 26 plattelandsgemeenten. Door uitvoering van het programma voor kunstmatige voortplanting en melkvee heeft er een aanzienlijke uitbreiding van de veestapel plaatsgevonden. In het kader van het programma voor de overbrenging van pachtboeren met hun gezinnen naar nieuwe gronden, welke in 1942/1943 een aanvang nam, werden 45.885 gezinnen naar 283 landelijke nederzettingen overgebracht. Gedurende het afgelopen jaar waren 4.833 verhuisd naar 27 nieuwe nederzettingen en 10 bestaande werden uitgebreid.

Min. SUURHOFF gaat naar Zuid-Afrika

's-Gravenhage. — De minister van sociale zaken en volksgezondheid, de heer J. G. Suurhoff, zal in de tweede helft van deze maand een bezoek brengen aan Zuid-Afrika, op uitnodiging van de regering van dat land. De minister zal zich op de hoogte stellen van de omstandigheden waarin de Nederlandse immigranten in Zuid-Afrika leven. Sinds de oorlog hebben bijna 27.000 Nederlanders zich er gevestigd.

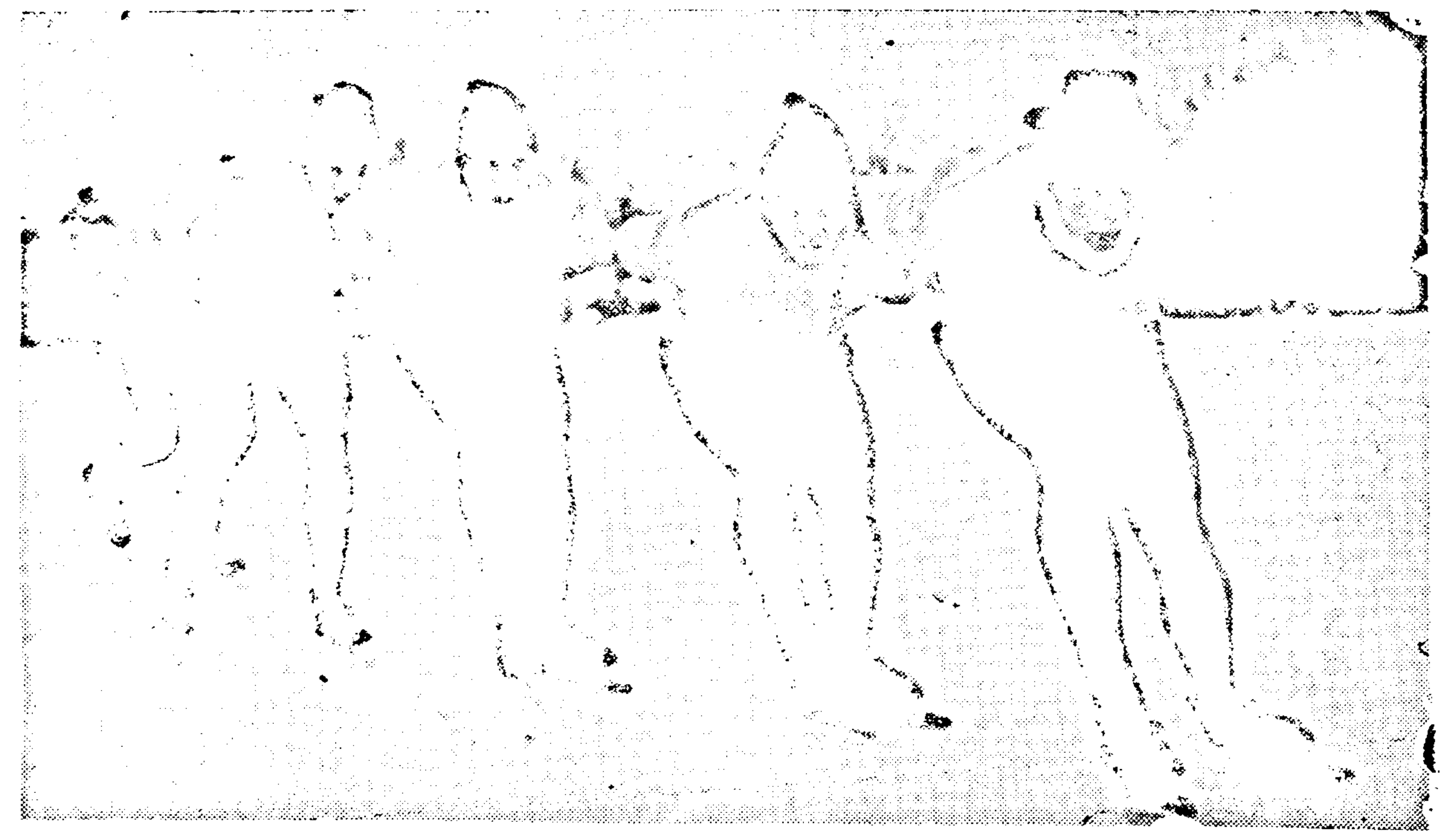
Met Zuidafrikaanse autoriteiten zal hij over de toekomstige immigratiemogelijkheden spreken. Het aanbod der Zuidafrikaanse regering, duizend Nederlanders uit Indonesië op te nemen, zal daarbij ter sprake komen.

De minister zal vermoedelijk omstreeks de twintigste vertrekken.

„Unie"-post nog op Indonesishe begroting

Djakarta. — De "Nederlands-Indonesische Unie" komt nog steeds met een post voor op de nationale begroting van Indonesië voor het lopende jaar aldus verneemt de correspondent van het ANP in Djakarta. Het bedrag van de post is rp 1.4 miljoen. Indonesië heeft de unie in 1956 opgezegd. De post staat op de vijfde plaats van de begroting van de centrale regering en de hoogste lichamen, die een eindbedrag aangeeft van rp 1197 miljoen rupiahs. Op deze begroting wordt negen miljoen rupiahs uitgetrokken voor de president en de vice-president, 33 miljoen voor de minister-president en het kabniet, 13 miljoen voor het parlement en het leeuwenaandeel — 1020 miljoen — voor de staatspolitie.

Canberra. — Een Australische expeditiegroep heeft als grootste dikte van de ijskap op de Zuidpool gemeten 8500 voet.

De Nederlandse schaatskernploeg traint voor de Europese- en Wereldkampioenschappen in Vaalaadalen in Zweden en te Hamar in Noorwegen. Op de foto: tijdens de training, van rechts naar links: Wim de Graaff, Kroon, Vogels, Jeen en Van den Berg.

Is het Curacaose elftal wel voldoende voorbereid voor een wedstrijd tegen NEDERLAND?

Willemstad. — Onze sportmedewerker is van opvatting, dat het om verschillende redenen ongewenst is, dat de Curaçaose voetbalploeg in maart naar Nederland reist om daar de strijd aan te binden tegen het Nederlands elftal.

Deze redenen zijn volgens hem de volgende:

1. Onze nationale ploeg is niet voorbereid.
2. Te korte tijd van training vóór de ontmoeting in maart.
3. De tijd is niet geschikt (maart roert zijn staart).
4. Bij verlies daalt ons moreel.
5. Concentratie voor de Centraalamerikaanse Olympiade te Caracas eind 1958.

Punt 1: Onze nationale ploeg is niet voorbereid; dat weet iedere voetballiefhebber maar al te goed. De ploeg, die hier in augustus de wedstrijden speelde in de Centraalamerikaanse Voetbalkampioenschappen, kan onmogelijk met haar spel ook maar een schijn van kans maken tegen Nederland. De jongere garde, die in Salvador een goede prestatie leverde, en waarvan verschillende spelers, zoals Polinet, Martel en Bibiana, nu deel uitmaken van selectie I, kan ook onmogelijk in haar geheel als vertegenwoordigend elftal optreden en men zal dus **een nieuwe ploeg moeten gaan samenstellen.**

Punt 2: Te korte tijd van training vóór de ontmoeting in maart. Met alle respect voor onze nieuwe trainer Roberto Abalay en voor de goede wil van onze bondsspelers, is het aan te nemen, dat het voor een vreemde trainer, die zijn spelers niet in internationale wedstrijden heeft bezig gezien, onmogelijk is in enkele weken tijds tussen de 40 of meer spelers, de beste 20 uit te kiezen, die in de zg. eindtraining voor de Europese reis in aanmerking zullen komen. Trainer Roberto Abalay zal zich voor een moeilijke opgave gesteld zien en zal zich door de schittering van de oude sterren, die nu misschien niet meer schitteren, laten verblinden en wel door een licht, dat eens bestond en nu slechts bestaat in de mond van de honderden voetbalcritici. En zo zal het dan onvermijdelijk zijn, dat wij weer een elftal zullen krijgen van oude sterren, die door het pas ontdekte licht van de jongere sterren nog niet op de achtergrond zijn geraakt, doch di qua kwaliteit van het spel in internationale wedstrijden misschien ten achter komen te staan bij de jongeren.

Ook het systeem van het spel, dat men nu zal moeten leren, moet in korte tijd erin gepompt worden. En juist hiervoor is het nodig in onze nationale ploeg nieuw bloed te laten stromen, aangezien eenzelfde oude ploeg in zulk een korte tijd onmogelijk haar spel van voorheen zal vergeten en het oude systeem onwillkeurig zal adopteren met alle nare gevolgen van dien.

De tijd om van nu tot eind maart een goede ploeg op de been te brengen, is te kort.

3. De tijd is niet geschikt. Tegen Wacker hebben wij de grootste nederlaag in onze voetbalgeschiedenis geleden. Het veld was modderig en wij kwamen niet aan het spel van de Oostenrijkers te pas. Okay, Wacker won verdiend, omdat het op dit veld kon spelen en wij niet. Veel geschrijf is er toen ontstaan waarom wij niet de wedstrijd konden aflassen, enz., enz. Wij willen geen oude koeien uit de sloot halen, doch wij voorspelden, dat wij het op een droog terrein tegen Wacker durven opnemen met gelijke kansen. Wij kregen de kans, de resultaten waren goed. De Amigoe-verslaggever heeft toen als eerste zijn wens te kennen gegeven, dat hij graag de wedstrijd Nederland — Curaçao zou willen zien vastgesteld. De Beurs-verslaggever beweerde bij hoog en bij laag dat wij geen kans hadden tegen Nederland. Echter: Nederland kwam en wij wonnen beide wedstrijden!

4. Bij verlies daalt ons moreel. Na het beëindigen van de Centraalamerikaanse Voetbalkampioenschappen op Curaçao was iedereen het er roerend over eens, dat wij een nieuwe trainer moesten zoeken en voorlopig goed gaan trainen en niet denken aan buitenlandse uitstapjes. Het publiek gaat niet meer in groten getale naar de wedstrijden en de animo voor de voetbalsport is aan het verminderen. Waarom? Heel logisch: men is nog steeds onder de indruk van **de geleden nederlaag tegen Costa Rica** en **de slechte prestaties van de nationale ploeg in de Centraalamerikaanse wedstrijden. Eind december kwam echter het noodlottig bericht: men mocht van de K.N.V.B. naar Nederland voor het spelen van een revanche-wedstrijd. Men dacht helemaal niet aan de daaraan verbonden risico's en nam de offerte aan.**

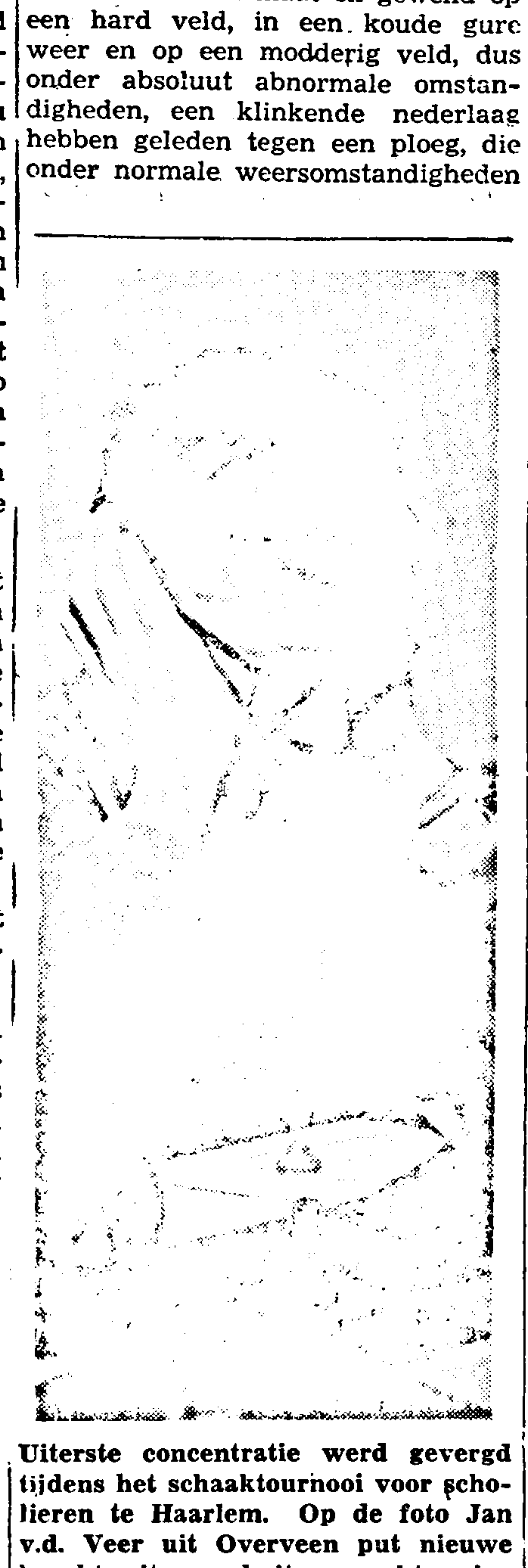
Wij zijn de laatsten om te zeggen dat wij Nederland geen revanche moeten geven, **het is zelfs onze dure sportplicht** dit te doen, doch het was helemaal niet onze plicht drie maanden voor de dag van de wedstrijd, met een ploeg als genoemd onder punt 1), zomaar ja te zeggen. Wat zal het resultaat zijn als wij straks met 5—0 op een modderig veld op onze kop krijgen? Is dit aangenaam voor de Curaçaose jongens die bibberend van de kou naar hun kleedkamers zullen terugkeren?

Zullen de woorden van de goed gedaste en gejaste leiders om hun ploeg weer moed in te spreken, dan effekt hebben op de elf spelers, die uit een warm klimaat en gewend op een hard veld, in een koude gure weer en op een modderig veld, dus onder absoluut abnormale omstandigheden, een klinkende nederlaag hebben geleden tegen een ploeg, die onder normale weersomstandigheden misschien best geklopt zou kunnen worden? Wij betwijfelen dit laatste, het moreel zal uit deze ploeg zijn weggerukt en voor het verdere verloop van de trip houden wij ons hart vast. Zal het dan nog mogelijk zijn, met behulp van welke trainer dan ook, de jongens **nogmaals een mentale injectie toe te dienen ter voorbereiding van de Centraalamerikaanse en Caraibische Olympiade te Caracas in december as.?** Wij betwijfelen het, doch zullen samen met alle voetballiefhebbers hopen van wel, anders zal het voor eens en voor altijd gedaan zijn met de goede naam van Curaçaos nationale sport.

5. Concentratie voor de Centraalamerikaanse Olympiade. Ja, dit zal ons hoofddoel voor dit jaar moeten zijn en trouwens ook voor alle takken van sport. Bij de Panamerikaanse Spelen heeft Curaçao (de Antillen) het in 1955 op voetbalgebied niet zo best gedaan. Bij de laatst gehouden kampioenschappen alhier, moesten wij met een zeer magere tweede plaats genoegen nemen achter Haiti, met een totale deelname van vijf landen. In aanmerking genomen, dat de beste voetbalnaties verstek lieten gaan, is genoemd resultaat dus ver van glansrijk. **Curaçao verliest dus aan voetbalfaam. Dit moet worden herwonnen en kan alleen, indien wij alle krachten inspannen om onze ploeg strijdklaar te maken voor eind 1958. Hiervoor moet een intensieve training worden ingesteld en moeten zoveel mogelijk tegenslagen voor ons voetbal worden vermeden. Alleen hierdoor kunnen wij een goede prestatie van onze nationale voetbalploeg in Caracas tegemoet zien, en kunnen wij het Gouvernement bewijzen, dat het voetbal het geld van de uitzending waard is.**

Met deze vijf punten hebben wij onze oprechte opinie te kennen gegeven omtrent de trip naar Europa van de Curaçaose ploeg. Met het schrijven van dit artikel hebben wij gemeend het onze te moeten bijdragen voor de toekomst van ons voetbal.

Nogmaals, wij zullen de laatsten zijn, die onze voetballers een snoepreisje naar Europa willen ontnemen, doch menen, dat het beter zou zijn het deze keer maar te laten lopen. Indien wij later weer onze goede naam hebben herwonnen, zullen er nog genoeg snoepreisjes komen.... en indien niet.... dan moet het toekomstige C.V.B.-bestuur maar zorgen voor een speciaal reserve-fonds om dergelijke snoepreisjes te bekostigen!

Uiterste concentratie werd gevergd tijdens het schaatstournooi voor scholieren te Haarlem. Op de foto Jan v.d. Veer uit Overveen put nieuwe kracht uit een buit gemaakte pion om opnieuw op scherp denkende wijze succesvol slag te kunnen leveren.

Pers over controverse Fuchs - Hillary

Londen. — Verschillende Britse dagbladen beschuldigen Sir Edmund Hillary (Nieuw-Zeelander) van te grote bemoeienis met dr. Fuchs. De „Daily Sketch' vond het treurig te zien „dat twee grote mannen op een dergelijke manier aan het kibbelen zijn geslagen op de bevroren uiteinden van de wereld en dat het grote Poolavontuur moet eindigen in een vlaag van bitsheid en scherpte".

In een „open brief" vroeg de „Daily Mail" aan Hillary „de persoonlijke droom" van dr. Vivian Fuchs niet te storen, aangezien Fuchs niet een persoonlijk succes boekt maar een epische poging onderneemt in naam van het gehele Britse koninkrijk. Dit blad zei wel te begrijpen wat de standpunten van de twee mannen zijn, doch schudde toch het hoofd: „Poor show, Sir Edmund, poor show".

De „Yorkshire Post" vond dat de waarschuwingen van Hillary gegrond zijn op echte bezorgdheid, doch dat de waarschuwingen van hem aan Fuchs iets te ver zijn gegaan en kwetsend zijn geworden.

Berlijn. — Een Westduitse soldaat is naar Oost-Berlijn gedeserteerd, omdat hij, zo zeide hij, genoeg heeft van de onmenselijke dienst in west-Duitsland. „De officieren zijn daar goden", verklaarde hij.

Ben Goerion stelt nieuwe coalitie aan parlement voor

Jerusalem. — Premier Ben Goerion van Israel heeft het parlement zijn nieuwe coalitie aangeboden, welke samengesteld is uit de vijf partijen die reeds voor de kabinetscrisis zitting hadden in zijn kabinet.

In een van zijn kortste toespraken, verzocht de 72-jaar oude premier om het vertrouwen van de volksvertegenwoordiging in zijn zestien man tellende regering.

In de nieuw gevormde regering hebben zitting de Mapaipartij (Ben Goerion's gematigde arbeiderspartij), de Achdoet Haavoda, de Mapan ver. arbeiderspartijen), het nationalistische religieuze front en de progressieve partij.

De Knesseth, het Israelisch parlement, heeft dinsdag met 76 tegen 33 stemmen haar vertrouwen uitgesproken in de nieuwe regering van minister-president Ben Goerion.

Ben Goerion zei in het Parlement, dat hij een wetsontwerp zal indienen krachtens hetwelk zowel degene die een staatsgeheim onthult als de bladen die het publiceren, vervolgd kunnen worden.

Woordvoerder van de twee meest linkse partijen in de regeringscoalitie hebben voorbehoud gemaakt wat de samenwerking de toekomst betreft.

Min. Casey betuigt adhesie met voorstel van MAC MILLAN

Melbourne. — De Australische minister van buitenlandse zaken R. G. Casey, heeft Adhesie betuigd met het voorstel van de Britse premier Macmillan, omtrent het tekenen van een nietaanvalsverdrag met de Russen.

Het is volgens Casey moeilijk om consessies van de Russen af te dwingen. Aangezien zij echter zelf een dergelijk voorstel hebben gedaan, is het wel raadzaam deze overeenkomst te tekenen om later meer van de Sovjet-Unie gedaan te krijgen.

Hij legde deze verklaring af ten overstaan van een aantal buitenlandse journalisten, die bijeengekomen waren ter gelegenheid van een speciale vlucht van de Quantas Airlines van Australië.

Aan de Europese- en Wereldkampioenschappen schaatsen zal ook worden deelgenomen door Kees Broekman, die goed in vorm schijnt te zijn en die men hier lachend zijn schaatsen ziet controleren.

Hamburg. — Volgens het Hamburgse „Bild-Zeitung" is de jongste sport in Duitsland sleetje-rijden op „vliegende schotels". De schotels zijn van aluminium gemaakt.

Frans West-Afrika. — Vijhonderd mensen zijn dakloos geworden tengevolge van een brand, die het dorp Saga Fondo in het distrikt Niamey in Frans West-Afrika in de as legde.

Polemieken in Groot-Brittanië over controverse HILLARY - FUCHS

Wellington, Nieuw-Zeeland. — De kwestie Hillary—Fuchs is een zaak van polemieken geworden in het gehele Britse koninkrijk. Terwijl in Engeland de kranten kritiek leveren op de houding van Sir Edmund Hillary, die naar hun mening te ver ging met zijn adviezen, voelen de Nieuw-Zeelanders de zaak aan als een zure Engelse campagne tegen hun succes op de Zuidpool.

De „Auckland Star" een dagblad, vond dat in de Britse kritieken („nonsense") een smaak van de spreekwoordelijke zure druiven zit. Een der andere bladen sloot hierbij aan met de opmerking, dat men niet verder moet gaan, aangezien de Britse sportiviteit aangetast zou kunnen worden.

In een openbare verklaring heeft de Nieuwzeelandse minister-president Walter Nash zijn volledige overtuiging uitgesproken in het feit, dat Hillary ten gunste van de bescherming en de veiligheid van dr. Fuchs en zijn tochtgenoten spreekt. Hij voerde aan, dat de waarschuwing van Hillary aan Fuchs op strikt vertrouwelijke basis was geschied en dat Hillary geen enkele vorm van publiciteit op het oog had.

De „New Zealand Herald" heeft daarop een telefoonverbinding aangevraagd (het blad kreeg tenslotte radio-telefonie) met de Amerikaanse poolbasis, waar admiraal George Dufek zelf verklaarde, bereid te zijn in te grijpen wanneer Fuchs in nood mocht komen te zitten. Gevraagd of het wel raadzaam is voor Fuchs verder te gaan zei Dufek, „Ik denk wel dat hij het haalt".

Er staan echter reeds „Neptune" vliegtuigen gereed om Fuchs te helpen indien dit nodig is. De Amerikaanse basis seinde: „We houden een waakzaam oog".

Dufek zei nog, dat er eigenlijk geen limiet te trekken is over de vraag of er altijd in het Poolgebied gevlogen kan worden. Wel zei hij, dat men dit liever nalaat bij temperaturen van minder dan tien graden onder het nulpunt. Deze temperaturen komen het meest voor in Maart. Dufek verwachtte, dat tot eind februari de mogelijkheid niet uitgesloten was, om de expeditieleden van de Pool op te pikken.

Met nog enkele honderden mijlen tussen hem en de Zuidpool zal Fuchs waarschijnlijk rond deze tijd zijn oversteek over het eeuwige ijs maken naar Scottbase.

Min. Thorneycroft afgetreden

Londen. — Peter Thorneycroft, de Britse minister van financiën, is afgetreden, uit protest tegen de financiële politiek van de regering. Hij wordt opgevolgd door Derick Heathcoat-Amory, de minister van landbouw. Deze wordt op zijn beurt opgevolgd door John Hare, tot dusver staatssecretaris van oorlog. Christopher Soames, financieel secretaris van het ministerie van marine, neemt Hare's plaats in.

Voort wordt het aftreden gemeld van Nigel Birch, onderminister voor economische zaken verbonden aan het ministerie van financiën, en financiële zaken van hetzelfde ministerie. De laatste wordt opgevolgd door Jocely Simon, onderminister op het ministerie van buitenlnadse zaken. Er is geen opvolger voor Birch.

NAVO - raad behandelt vredesbrieven van BOELGANIN

Parijs. — Met redevoeringen van anderhalf uur elk hebben de afgevaardigden in de permanente raad van de NAVO, die te Parijs in vergadering bijeen is, gesproken over de gelijkgerichte politiek, die door de verschillende leden moet worden gevolgd ten aanzien van de „vredesbrievien" die Boelganin van Rusland kortgeleden naar het westen heeft gezonden.

De voornaamste onderwerpen van deze brieven waren, een Oost-West conferentie en het sluiten van een niet-aanvalsverdrag tussen de landen van de NAVO en die van het pact van Warschau.

Een woordvoerder van de NAVO-raad deelde in de loop van de dag mede, dat er „meerdere discussies zullen worden gehouden" op vrijdag aanstaande. Hij wilde niet meedelen of er in het bijzonder gesproken is van een „atoombomvrije" zone in midden-Europa, waarin Polen, Tsjechoslowakije en de twee delen van Duitsland zouden zijn begrepen. Hij zei, dat er over algemene problemen gesproken is.

Wel is beslist, dat de landen afzonderlijk zullen antwoorden op de brieven van Boelganin, de Sowjet premier.

Men vermoedt dat ook het voorstel van de Brit MacMillan behandeld is, voor het sluiten van een non-agressief pact. De woordvoerder weigerde echter commentaar.

Een van de belangrijke beslissingen van de bijeenkomst was dat er besloten werd aan de landen-leden aan te bevelen, te bemiddelen in het geschil tussen West-Duitsland en Engeland over de financiering en het onderhoud van het Britse Rijnleger. Kortgeleden is vanwege de Westduitse regering verder steun, ondanks aandringen van Engeland, opgezegd, aangezien Duitsland zelf grote kosten heeft met de uitrusting van haar eigen leger. De aanvraag van Engeland betreft een bedrag van 140 miljoen dollar.

De twee landen hebben de vorige maand de kwestie voorgelegd aan de Navo, waarna er een studiecomité is gevormd.

Volgens het communiqué dat na afloop van de zitting van vandaag werd opgesteld, acht de Navo het juist, dat Engeland voor deze kwestie bij haar bondgenoten te rade is gegaan.

De voetbalontmoetingen ISRAEL — WALES

Londen. — De voetbalbonden van Wales en Israel zijn tot overeenstemming gekomen over de data voor de wedstrijden tussen de national ploegen van beide landen om een plaats in de eindronde van het toernooi om het wereldkampioenschap.

De eerste wedstrijd wordt vijftien januari a.s. Te Tel Aviv gespeeld en de tweede op vijf februari te Cardiff.

Sovjets grinniken over verhaal van bemande raketten

Moskou. — Sovjet-Autoriteiten hebben volgens een correspondent van Reuter niet zuinig gegrinnikt over de consternatie die in westelijke kringen is veroorzaakt over het gerucht, dat de Russen een bemande raket hadden afgeschoten.

"We kunnen U werkelijk geen inlichtingen over het gerucht, dat de Russen een bemande raket hadden afgeschoten.

"We kunnen U werkelijk geen inlichtingen over deze raket geven", aldus zeiden Russische autoriteiten tegen de correspondent, "we weten hier werkelijk niets van af". Het is gebleken dat men misleid is geworden door de Russische propagandafilm "De weg naar het heelal", die de lancering van een bemande raket beschrijft.

Journalisten in West-Europa wilden geen van allen toegeven dat zij met het gerucht begonnen waren. Wel werd er zuur opgemerkt, dat velen uit hun bed gebeld werden. Opgewonden redakteuren stonden aan het andere einde van de lijn tot spoed te manen.

Men zegt, dat de Russen het geval niet hebben tegengesproken omdat het hun prestige in geen enkel opzicht schaadde.

Uitsluiting journalist opgeheven

Amsterdam. — De hoofdredakteur van de volkskrant heeft het volgende (aangetekende) schrijven van de minister-president ontvangen: "Hierbij deel ik U mede, dat de regering heeft besloten de uitsluiting van de in uw dienst zijnde journalist H. C. Faas, U medegedeeld per schrijven van 24 september 1957, kenmerk 46446, per 1 januari 1958 op te heffen. De regering is hiertoe overgegaan, mede naar aanleiding van mijn gesprek met U in uw functie van hoofdredakteur van de volkskrant. Zij heeft voorts besloten, dat de minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen, vragen betreffende de verhouding tussen overheid en pers in het algemeen en met name de vraag of en zo ja onder welke voorwaarden de overheid in de toekomst de tuchtraad van de federatie van Nederlandse journalisten zou kunnen adieren, om advies zal voorleggen aan de onder het ministerie van onderwijs, kunsten en wetenschappen ressorterende persraad".